Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1913 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 24 iunie 1955

Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat

IN ANII PUTERII POPULARE, oamenii muncii din ţara noastră au devenit buni gospodari. Ei au grijă de bogăţiile patriei şi le folosesc cu chibzuinţă pentru că sînt ale lor. A devenit un lucru firesc folosirea experienţei înaintate, realizarea de inovaţii şi raţionalizări, folosirea raţională a materiei prime, a materialelor, reducerea cheltuielilor în toate domeniile de activitate, pe baza cărora s-au adus statului economii de milioane şi milioane de lei.

Ne amintim cu mîndrie de numeroasele acţiuni pornite în acest sens. Cu cîţiva ani în urmă a început lupta pentru cel mai bogat cont de economii, apoi acţiunea de realizare de economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite, iniţiată de tinerii de la uzinele „Progresul"-Brăila. Anul trecut în economia noastră naţională s-au aplicat raţionalizări, inovaţii şi invenţii, care au adus economii în valoare totală de peste 330 milioane lei.

In aceste zile, în întrecerea ce se desfăşoară în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor şi a zilei de 23 August, apar alte angajamente noi, se adaugă noi succese celor de pînă acum. Tineretul din numeroase întreprinderi metalurgice din ţara noastră s-a alăturat cu mult interes acţiunii de seamă, atît de valoroasă în ansamblul ei, **de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat**, pornită din iniţiativa tinerilor de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală.

La baza mişcării de masă pentru reducerea consumului de metal, pentru obţinerea de economii — ceea ce duce în ultimă instanţă la reducerea preţului de cost — stă ca izvor de forţă şi energie creatoare bogata experienţă tehnico-ştiinţifică a oamenilor sovietici, a comsomoliştilor de la uzinele de automobile „ZIS" din Moscova.

Dîndu-şi seama de avantajele pe care le reprezintă pentru economia naţională folosirea cu spirit gospodăresc a fiecărui gram de metal, tinerii din numeroase întreprinderi, avînd sprijinul organizaţiilor de partid, au propus crearea de brigăzi complexe de economii pentru reducerea consumului de metal la fiecare reper în parte. Scopul creării acestor brigăzi este acela de a asigura o acţiune sistematică, organizată, în vederea economisirii prin toate mijloacele a metalului.

Asemenea brigăzi au luat fiinţă pînă acum la uzinele „1 Mai"-Ploeşti, la uzinele metalurgice „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-Tîrgovişte, la Intreprinderea de Construcţii Metalice Căi Ferate-Piteşti, la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iaşi şi altele. Economiile ce se realizează pe baza propunerilor făcute numai pînă acum sînt menite să înlesnească în multe întreprinderi reducerea în mare măsură a preţului de cost al produselor lor. La uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin, economiile ce se vor realiza pînă la sfîrşitul anului vor fi egale cu preţul de cost al unui număr de 15 autocamioane S.R.-101, iar cele de la uzinele „1 Mai"-Ploeşti vor fi egale cu preţul de cost al unei garnituri de foraj cu turbobur.

Interesul pe care brigăzile complexe create îl acordă acţiunii de reducere a consumului de metal la fiecare reper în parte a făcut să atragă mase tot mai largi de muncitori de diferite profesii din întreprinderile metalurgice în acţiunea aceasta de mare însemnătate. Ei i se alătură muncitori vîrstnici şi tineri, ingineri, tehnicieni, maiştri — cunoscători în mai mare măsură a posibilităţilor existente în întreprinderi. Tînărul inginer Constantin Clinciu de la uzinele „Strungul", de pildă, a făcut propuneri pe baza cărora se realizează economii anuale în valoare de peste 30.000 lei.

Posibilităţi de a se realiza economii există în toate întreprinderile care folosesc ca materie primă metalul. Trebuie spus însă că deşi a trecut multă vreme de cînd acţiunea tineretului de la uzinele „Clement Gottwald" din Bucureşti a devenit cunoscută, ea nu a fost încă aplicată şi extinsă într-o serie din întreprinderile noastre metalurgice.

Nu peste tot tinerii au găsit înţelegere şi sprijin organizaţiilor U.T.M. La combinatul Metalurgic Reşiţa, de pildă, membrii comitetului uzinal U.T.M. nu au folosit sprijinul pe care l-au primit din partea organizaţiei de partid şi nu s-au adresat conducerii combinatului care putea să înlesnească luarea de măsuri pentru crearea unor brigăzi complexe de economii.

Pe de altă parte, după mai multe săptămîni de la înfiinţarea brigăzilor complexe la uzinele „1 Mai"-Ploeşti, „Strungul", „Ion Fonaghi"-Oraşul Stalin şi altele, comitetele U.T.M. de aci neglijează desfăşurarea unei munci concrete de atragere largă a muncitorilor tineri în acţiunea de economisire a metalului, nu folosesc în acest scop mijloacele de agitaţie de care dispun.

Sub conducerea organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.M. sînt chemate ca în colaborare cu comitetele de întreprindere şi direcţiunile, să folosească sprijinul cabinetelor tehnice şi al cercurilor A.S.I.T. să organizeze schimburi de experienţă între brigăzi şi între secţii, să dea un puternic sprijin tinerilor muncitori în vederea calificării lor profesionale, a ridicării măiestriei lor. Tinerii ingineri şi tehnicieni vor trebui să considere drept o îndatorire de cinste a lor de a acorda tinerilor muncitori un ajutor nemijlocit la locul de muncă. Cu cît tînărul va fi ajutat mai îndeaproape în procesul de producţie, cu atît el va fi mai stăpîn pe meserie, cu atît va putea turna, forja, sau strunji mai precis, fără adausuri exagerate de metal, va putea lucra cu toleranţe mai mici, contribuind astfel la folosirea gospodărească a metalului.

Dînd dovadă de un înalt spirit de răspundere în extinderea pe scară largă a acţiunii pornite de tineretul uzinelor „Clement Gottwald", făcînd ca ea să cuprindă masele cele mai largi ale tinerilor din întreprinderile metalurgice, facem ca contribuţia acestora la economisirea metalului să crească, să sporească rentabilitatea întreprinderilor, să scadă preţul de cost al fabricatelor.

Nemăsurată este grija statului democrat-popular pentru copii. Tot ce se înfăptuieşte pe acest tărîm are drept scop asigurarea unei copilării fericite celor mai gingaşe vlăstare ale patriei noastre.

Creşa şi căminul rafinăriei nr. 1 din Ploeşti, amenajate special pentru ca aici copiii să se simtă cît mai bine, constituie una din nenumăratele mărturii ale atenţiei pline de căldură cu care sînt înconjuraţi copiii în patria noastră. Iată-i în fotografia noastră pe micuţi jucîndu-se în grădina căminului sub supravegherea atentă a unei educatoare.

Intoarcerea de la Budapesta a delegaţiei U.T.M.

Joi după amiază s-au înapoiat în Capitală membrii delegaţiei Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. care au participat la lucrările celui de al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară.

Din delegaţie au făcut parte tovarăşii: Petre Gheorghe, secretar al C. C. al U.T.M. şi Constantin Amariei, membru al C.C. al U.T.M.

Au îndeplinit planul cincinal la producţia de lapte

De la gospodăria agricolă de stat Coţuşca din regiunea Suceava a sosit vestea că muncitorii fermei de vaci condusă de vestitul brigadier zootehnic Constantin Adochiţei, Erou al Muncii Socialiste, au îndeplinit la 21 iunie planul cincinal la producţia de lapte. În perioada celor 4 ani şi jumătate, ferma de vaci a gospodăriei agricole de stat Coţuşca a livrat pentru aprovizionarea oamenilor muncii, peste 120 vagoane de lapte.

Cu prilejul îndeplinirii planului cincinal, muncitorii fermei de vaci a gospodăriei agricole de stat Coţuşca şi-au luat angajamentul să obţină şi să livreze pînă la sfîrşitul anului pentru aprovizionarea oamenilor muncii, 220.000 litri de lapte.

Declaraţia comună a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru

La invitaţia Guvernului U.R.S.S., primul ministru al Indiei, Shri Jawaharlal Nehru, a vizitat Uniunea Sovietică. În timpul vizitei sale la Moscova, el a avut cîteva convorbiri cu Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şi cu alţi membri ai Guvernului Sovietic. Aceste convorbiri s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească şi cordială şi au îmbrăţişat un cerc larg de probleme, care prezintă un interes comun pentru cele două ţări, precum şi probleme importante cu caracter internaţional, decurgînd din actuala situaţie internaţională.

Relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi India se întemeiază în chip fericit pe baza trainică a prieteniei şi înţelegerii reciproce. Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru sînt convinşi că aceste relaţii trebuie să continue a fi călăuzite de următoarele principii:

1) Respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi suveranităţii;

2) neagresiunea;

3) neamestec reciproc în treburile interne, sub orice motiv, fie de ordin economic, politic sau ideologic;

4) egalitate şi avantaj reciproc, şi

5) coexistenţă paşnică.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru sînt convinşi că aceste principii, care în ultimul timp sînt recunoscute într-o măsură tot mai mare, pot fi aplicate pe o scară mai largă şi că în respectarea acestor principii de către state, în relaţiile dintre ele, rezidă principala speranţă de a face să dispară teama şi neîncrederea din conştiinţa popoarelor şi de a slăbi astfel încordarea internaţională. O recunoaştere mai largă a acestor principii va lărgi sfera păcii, va contribui la stabilirea încrederii reciproce între popoare şi va deschide drumul spre o colaborare internaţională mai strînsă. In climatul de pace astfel creat va deveni cu putinţă să se găsească o soluţie paşnică problemelor internaţionale prin metodele tratativelor şi concilierii.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru consideră că în diferitele părţi ale lumii statele mici şi slabe resimt o teamă vagă şi poate neîntemeiată faţă de statele puternice. Ei consideră că această teamă trebuie spulberată prin toate mijloacele posibile. Şi în acest caz cel mai bun mijloc constă în a respecta cu stricteţe principiile mai sus expuse ale coexistenţei.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru salută rezultatele Conferinţei ţărilor Asiei şi Africii care a avut loc la Bandung în aprilie a.c. Această conferinţă a avut o însemnătate istorică, fiind în felul ei prima conferinţă la care s-au întîlnit state independente din două continente, state cu sisteme politice şi sociale diferite, care şi-au propus ca ţel comun trasarea căilor şi mijloacelor pentru realizarea unei colaborări economice, culturale şi politice mai depline. Rezultatele conferinţei merită atenţie şi au o mare însemnătate nu numai pentru ţările participante, ci şi pentru cauza păcii în întreaga lume.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru doresc să-şi exprime, între altele, satisfacţia faţă de Declaraţia adoptată de Conferinţă cu privire la întărirea păcii şi colaborării internaţionale, declaraţie în care este expusă concepţia coexistenţei paşnice.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru recunosc că există semne ale îmbunătăţirii situaţiei internaţionale generale. Ei salută în special slăbirea încordării în Extremul Orient, acordarea independenţei Austriei, îmbunătăţirea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia, înţelegerea mai clară şi generală a primejdiei unui război în era atomică, înţelegere care devine vizibilă pretutindeni. Cu toate acestea în regiuni întinse teama şi suspiciunea predomină în conştiinţa unor oameni şi a unor popoare întregi, ceea ce umbreşte relaţiile internaţionale. Deşi în Extremul Orient, s-a produs o slăbire a încordării, cauzele încordării dăinuie încă.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru speră sincer că va fi posibil să se satisfacă prin mijloace paşnice drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze în privinţa Taivanului. Totodată, Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru îşi reafirmă convingerea că refuzul repetat de a se admite Republica Populară Chineză în rîndurile Naţiunilor Unite stă la baza multor complicaţii în Extremul Orient şi în alte regiuni. Ei consideră necesar să se acorde Republicii Populare Chineze locul ce-i revine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite; prin aceasta s-ar întări rolul şi prestigiul O.N.U. Ei consideră de asemenea important ca toate statele, care corespund prevederilor Cartei cu privire la calitatea de membru, să fie admise în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Uniunea Sovietică, al cărei reprezentant este unul din cei doi preşedinţi ai conferinţei de la Geneva, şi India, ai cărei reprezentanţi sînt preşedinţi ai tuturor celor trei comisii internaţionale din Indochina, şi-au asumat o răspundere deosebită în legătură cu traducerea în viaţă a acordurilor de la Geneva. Aceste acorduri constituie un exemplu remarcabil de folosire a metodei tratativelor pentru soluţionarea conflictelor internaţionale; iar gradul succeselor realizate în aplicarea practică a acestor acorduri trebuie să fie considerat drept criteriul pentru valoarea metodei tratativelor ca mijloc de soluţionare a divergenţelor internaţionale. De aceea, Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru au examinat în mod deosebit situaţia din Indochina. Cu toate dificultăţile care în unele cazuri au avut un caracter serios, pînă în prezent aplicarea acordurilor în ansamblu a fost satisfăcătoare.

În prezent, continuarea aplicării acordurilor este întrucîtva primejduită de o încălcare în legătură cu evenimente noi şi neaşteptate. Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru ţin să adreseze tuturor guvernelor de care depinde îndeplinirea prevederilor acordurilor apelul de a face tot posibilul pentru îndeplinirea obligaţiilor lor, pentru ca scopurile acordurilor să poată fi realizate pe deplin. În special, ei apelează cu deosebită insistenţă ca acolo unde trebuie efectuate alegeri, ca premiză a reglementării politice, eforturile guvernelor interesate să fie îndreptate spre deplina înfăptuire a prevederilor acordurilor.

Printre problemele internaţionale, care afectează profund popoarele, cea mai urgentă sau susceptibilă de consecinţe serioase în problema războiului şi a păcii, este problema dezarmării. Tendinţa spre sporirea armamentelor atît de tip clasic, cît şi atomice, a agravat temerea şi suspiciunea existentă între popoare şi a provocat sustragerea resurselor naţionale de la destinaţia lor firească, şi anume ridicarea bunăstării poporului. După părerea Preşedintelui Consiliului de Miniştri şi Primului Ministru, nimic nu trebuie să stea în calea instituirii interzicerii totale a fabricării, experimentării şi folosirii armelor nucleare şi termonucleare. Totodată ei consideră că trebuie efectuată o reducere simultană şi considerabilă a armamentelor de tip clasic şi că trebuie instituit şi sprijinit un control internaţional eficient pentru traducerea în viaţă a unei astfel de dezarmări şi interziceri. În legătură cu aceasta ultimele propuneri sovietice în problemele dezarmării au fost primite ca o contribuţie substanţială la cauza păcii.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru consideră că, pornind de la cele cinci principii proclamate în această Declaraţie, se creează un cîmp larg de activitate pentru dezvoltarea colaborării culturale, economice şi tehnice între cele două state. Faptul că fiecare ţară urmează un sistem făurit de propriul ei geniu, de tradiţiile ei precum şi de mediul ei înconjurător, nu trebuie să împiedice o astfel de colaborare. Într-adevăr, baza unei adevărate coexistenţe, în care Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru cred profund, constă în faptul că state cu orînduiri sociale diferite pot exista unul alături de celălalt, în pace şi înţelegere şi munci spre binele general.

În domeniile cultural şi economic a şi fost realizată o dezvoltare vădită a colaborării dintre cele două ţări, la care a contribuit acordul comercial încheiat, cu cîtva timp în urmă. Recentul acord cu privire la construirea unei uzine metalurgice în India cu ajutorul guvernului sovietic este un exemplu caracteristic al unei astfel de colaborări. Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru ţinînd seama de avantajele reciproce ale unei astfel de colaborări, se vor strădui să dezvolte şi să întărească relaţiile dintre cele două ţări ale lor în domeniile economic şi cultural şi în domeniul cercetărilor ştiinţifice şi tehnice.

Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Primul Ministru îşi exprimă satisfacţia în legătură cu posibilitatea care li s-a oferit de a discuta personal şi de a schimba vederi în problemele care prezintă pentru ei un interes comun, şi sînt convinşi că rezultatele tratativelor lor şi contactului prietenesc stabilit vor contribui la cauza consolidării şi dezvoltării continue a relaţiilor dintre cele două ţări ale lor şi popoarelor lor şi vor sluji intereselor păcii în lumea întreagă.

N. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

JAWAHARLAL NEHRU
Primul Ministru al Indiei

MOSCOVA, 22 iunie 1955.

Şi-au îndeplinit planul cincinal

Muncind cu hărnicie, colectivele întreprinderilor din sectorul articole casnice al Ministerului Industriei Uşoare au realizat producţia globală prevăzută în planul cincinal cu 8 luni şi 20 zile înainte de termen. În comparaţie cu anul 1951, producţia articolelor de uz casnic a crescut cu 69,6 la sută. De asemenea, productivitatea muncii pe întregul sector a înregistrat în primii 4 ani ai cincinalului o creştere de 29,4 la sută, iar preţul de cost a fost micşorat cu 31,6 la sută. O creştere însemnată s-a înregistrat la producţia de articole fabricate din aluminiu, tuci etc.

La îndeplinirea înainte de termen a producţiei de articole casnice, prevăzută în planul cincinal, au adus o contribuţie însemnată muncitorii din întreprinderile „Flamura Roşie"-Sibiu, „Tehnometal"-Bucureşti, „Nicovala"-Sighişoara, „Ambalajul metalic" şi altele.

Pînă la 20 iunie, 71 de întreprinderi de industrie uşoară, în care sînt cuprinse şi întreprinderile acestui sector şi-au realizat înainte de termen producţia prevăzută în primul nostru plan cincinal.

Schimb de experienţă între mecanizatorii din regiunea Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Cu cîteva zile în urmă, la gospodăria colectivă din comuna Unirea, raionul Bistriţa, a avut loc un preţios schimb de experienţă între S.M.T. din regiunea Cluj. La acest schimb de experienţă au participat agronomi şefi şi ingineri mecanici din S.M.T. precum şi colectiviştii gospodăriei din Unirea. Cu acest prilej au luat cuvîntul tovarăşii Viorel Crăciun, inginer agronom şi Constantin Crăciunescu, inginer mecanic la S.M.T. Bistriţa. Ei au vorbit despre felul în care trebuie executat prăşitul mecanic şi despre foloasele pe care le aduce această lucrare la sporirea recoltelor. S-a arătat totodată în ce constă inovaţia realizată la S.M.T.-Bistriţa — modificarea cultivatorului K.U.T. 21, în sensul adaptării sale în poziţie suspendată la tractorul M.T.Z., pentru executarea în cît mai bune condiţiuni a prăşitului mecanic.

Tehnicienii de la S.M.T.-Bistriţa au arătat apoi că în această staţiune s-au mai confecţionat două dispozitive asemănătoare, de cultivaţie, pentru alte două tractoare M.T.Z.

S-a trecut apoi la o demonstraţie practică pe o suprafaţă de 12 hectare însămînţate cu porumb, aparţinînd colectiviştilor din Unirea.

Demonstraţia a fost urmată de discuţii. Printre cei care au luat cuvîntul se numără şi inginerul Ioan Lupu de la S.M.T. Cîmpia Turzii. El a arătat că şi în staţiunea unde lucrează s-a făcut o raţionalizare asemănătoare la cultivatorul K.U.T.-21 adaptat la tractorul M.T.Z., care a executat praşila mecanică la gospodăria colectivă „6 Martie" din localitate.

Schimbul de experienţă dintre mecanizatorii din regiune a scos în evidenţă preocupările existente în S.M.T. pentru executarea grabnică şi în condiţii cît mai bune a lucrărilor de întreţinere a culturilor.

Gata pentru recoltatul orzului

Zilele acestea la gospodăria agricolă de stat Piatra Olt, regiunea Piteşti, a început recoltatul orzului. În curînd, recoltatul orzului va începe în întreaga regiune. Pentru reuşita acestei campanii se fac ultimele pregătiri. Mecanizatorii din staţiunile de maşini şi tractoare au executat repararea secerătorilor, batozelor, discuitoarelor şi tractoarelor în proporţie de 90—95 la sută. De asemenea, au fost electrificate 11 arii.

Paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor, ţăranii muncitori cu gospodării individuale din regiune au terminat de reparat trioarele, selectoarele şi pompele de apă, precum şi 390 de secerători, 220 de batoze, 93 de locomobile.

Scrisori de pe şantierele naţionale ale tineretului (IV)

Oameni

Dragul meu,

Trebuie să-ţi spun că dacă ar fi după mine i-aş strînge la un loc pe toţi cei ce se bat cu pumnu-n piept că aşa şi pe dincolo — şi de fapt nu ridică un pai de jos — şi i-aş da lui Mărcuş, să-i judece el. Dacă nu ţi-o plăcea cum îi judecă Mărcuş — să nu-mi zici mie pe nume!

Mărcuş, comandantul sectorului I, e un flăcău de vreo douăzeci şi cinci de ani, subţirel şi negricios (ce negricios — negru de-a binelea!) uscat în obraji, cu sprîncene negre, stufoase şi ochii tot negri, ca mura. Nu vorbeşte bine romîneşte — dar nu-i bai... Se îmbracă întotdeauna îngrijit — pantalonii la dungă, pufoaica încheiată la toţi nasturii şi şapca trasă pe-o ureche. Judecata lui Mărcuş se desfăşoară întotdeauna în cadrul pedagogiei lui Makarenko. Asta vine cam aşa: cînd ai făcut-o fiartă într-o privinţă, Mărcuş te pofteşte cu binişorul să ieşi în faţa brigadierilor, să spui cine şi de unde eşti şi cum ai săvîrşit isprava. După aceea, Mărcuş se apropie de tine şi întreabă, puţin răstit:

— Mă, tu venit aici construieşti socialismul — ori te scarpini în cap? Răspunde brigadier, scurt!

— Să răspundă! strigă brigadierii. Cum se spune — ai băgat-o pe mînecă!

Duminică pe la prînz brigadierii sectorului I au ţinut adunare. După raportul comandanţilor de brigăzi s-a trecut la discutarea unor cazuri de indisciplină. Ca de obicei — împricinaţii erau Polkar şi Munteanu, „podoabele" sectorului. Polkar e un flăcăiandru scund şi bondoc, aprins în obraji, cu priviri de şmecher trecut prin multe — oho! Celălalt, Munteanu, pare un tontălău—înălţuţ şi deşirat, puţin adus din spate, cu chip blajin, şters. De cînd s-au întîlnit pe şantier şi-au declarat prietenie la cataramă. Chiuleau împreună, cotonogeau pe alţii, săreau cu gura, făceau ce le trecea prin minte. Toate încercările de a-i despărţi şi cuminţi s-au dovedit zadarnice.

Cum se spune — s-a-ntîlnit tusea cu junghiul şi pace bună. Polkar a ieşit în faţa brigadierilor ca o mironosiţă, a scos mîinile din buzunare şi şi-a pironit privirile în pămînt. A ascultat dojenile brigadierilor fără să cricnească, încuviinţînd din cap că într-adevăr e un păcătos şi jumătate. Cînd i s-a dat cuvîntul a vorbit frumos, s-a înecat de vre-o cîteva ori şi a cerut iertare.

— Cînd scrînteşti iar, treci Ozana şi drum bun! — i-a strigat Mărcuş. E bine cum zic? Răspunde brigadier!

— Bine, a îngînat Polkar, şi s-a furişat printre ceilalţi.

Munteanu, în schimb, stătea cu mîinile-n buzunar şi mormăia ca un urs. El nu se lasă, nu se dă, să tacă toţi în faţa lui. Mărcuş nu se mai putea stăpîni de ciudă şi i-a strigat:

— Tu dai seama ce te-aşteaptă?

— Ce-mi pasă! a mormăit celălalt.

— Atunci nici nouă!

Brigadierii au hotărît să-l excludă din rîndurile lor. Brigăzile au desemnat cîte un brigadier care să-l însoţească pînă trece Ozana. „Garda" s-a aliniat în spatele lui Munteanu, iar careva a strigat:

— De trei ori ca la marmeladă!

— Vai sărmanul, vai de el, vai... s-au tînguit brigadierii.

Abia atunci Munteanu şi-a scos mîinile din buzunare şi ruşinea i-a pişcat obrajii. Seara flăcăii l-au condus în dormitor. După ce i-au făcut bagajul, s-au închinat ironic în faţa lui şi l-au poftit să iasă. Flăcăul nu se mişca.

— Nu plec, mă duc la tovarăşul Mărcuş să mă ierte. Şi a întins-o, să-l caute pe comandant. Tovarăşe comandant...

— Tovarăşe drace! a sărit Mărcuş. Eu exclus pe tine? Brigadierii. Atunci? Nu spus eu la tine bagi minţile-n cap? Aici şantier naţional mă, nu tra-la-la! Acuma du-te!

Şase flăcăi l-au condus pe Munteanu pînă a trecut Ozana. La despărţire, în loc să-i întindă mîna au mai strigat de trei ori „ca la marmeladă", apoi l-au lăsat să-şi vadă de drum.

Şi Munteanu s-a dus.

Mărcuş, flăcăul de douăzeci şi cinci de ani, are în grijă cîteva sute de tineri. Unii sînt învăţaţi cu munca de mici, alţii s-au fîţîit de ici colo şi-au zvîrlit cu pietre după cîini. Mărcuş se sbate cu fiecare-n parte, mănîncă pe apucate, doarme iepureşte.

— Mărcuş, să ştii că ai sarcina să scoţi oameni din ei! Aşa i s-a spus, atît i s-a spus şi pentru Mărcuş e de ajuns. Dar toată munca asta l-a înăsprit şi cîteodată din negru se face vînăt şi din vînăt — roşu. Asta mai cu seamă cînd cineva încearcă în vreun chip să lovească în brigadieri. Iordăchescu povesteşte cu haz, că într-o zi a venit Mărcuş la el şi atît era de mînios încît vorbea fără şir:

— Tovarăş Iordăchescu, bag „protecţia muncii" cu capu-n Ozana. Scurt.

— Bagi pe dracu! i-a strigat-o Iordăchescu. Ce vrei?

— Eu prind „protecţia muncii" şi bag cu capu-n Ozana.

Era vorba de responsabilul cu protecţia muncii care tăia frunză la cîini şi pe deasupra mai pretindea şi salariu. Iordăchescu a încercat să-i explice că nu e just să-l vîre pe acela cu capu-n Ozana, că pe urmă...

— Ce „pe urmă" a sărit Mărcuş. Eu critic la el pînă făcut zob — şi el tot un drac peleg rămas! Bag capu-n Ozana şi fac om!

— Foarte bine Mărcuş, bagă-l cu capu-n Ozana! i-a zis Iordăchescu rîzînd.

Mărcuş l-a privit stingherit şi s-a-nmuiat dintr-odată.

— Să-l bage dracu... eu am altceva de lucru.. dar critic la el...

După cum vezi, nici Mărcuş şi nici Iordăchescu nu sînt draci cu coarne lungi care să împungă în dreapta şi-n stînga şi să nu te poţi înţelege cu ei. Nimic de zis, poate că Mărcuş e mai aspru — niciodată nu iartă cînd nu-i de iertat, asta-i lege sfîntă, vorbeşte mai puţin şi numai cînd trebuie — dar el ştie o vorbă auzită din bătrîni: ci-că unde dă mama creşte carne nouă! Aşa că atunci cînd Meleacă Vasile — la care ţine mult, ca la un frate — a făcut o trăznaie — Mărcuş l-a luat de mînă şi l-a scos în faţa careului:

— Ce eşti tu, Meleac? Hingher esti? Birjar eşti? De ce suduI Meleac? Mărcuş tremura de durere iar Meleacă — scîncea ca un copil de ţîţă.

— De ce Meleacă, de ce? şi Mărcuş îl sgîlţîi de mînă, vrînd parcă să-l trezească şi să-l zmulgă din năzbîtiile lui. De ce Meleacă?

Şi împricinatul s-a pocăit pentru cîte zile mai are.

Mărcuş acesta n-a trecut prin cine ştie ce şcoală. A crescut şi el pe şantier — mai întîi a dat cu tîrnăcopul şi a zvîrlit pămîntul cu lopata, apoi a învăţat o meserie. Acuma, pentru prima dată i s-au încredinţat tineri în grijă, tineri cum zice el — şi mai şi, şi mai aşa. Numai la gîndul că vreunul din tinerii aceştia ar putea deveni un tîndală — Mărcuş vede negru înaintea lui. Cum adică, partidul să piardă un om? Asta nu, nici în ruptul capului. Asta ar însemna că el, Mărcuş e un papă lapte — şi atunci... Şi decît să fie aşa, mai bine se bagă el cu capu-n Ozana! Din pricina asta Mărcuş n-are linişte ca vîntul. Îl întîlneşti prin dormitoare — arătînd vreunui tînăr cum se face patul şi cum se răcuiesc bocancii; pe traseu — făcînd o demonstraţie de felul cum trebuie scoase coatele în faţa careului — explicînd brigadierilor documentele Conferinţei de la Varşovia, răspunzînd tuturor întrebărilor care se ridică. Şi în privinţa aceasta trebuie să-ţi spun, dragul meu, că mulţi întreabă:

— Care sînt hotărîrile Conferinţei?

Iar altul:

— Tovarăşe Mărcuş, cînd aduce şireturi la magazin, că astea pe care le-am avut s-au dus dracului!

Şi tu Mărcuş, ori cine ai fi, trebuie să răspunzi şi la prima şi la a doua întrebare, fără să-l acuzi pe cel de-al doilea că n-are nivel politic... Dragul meu, sînt convins că niciodată n-o să-i poţi înţelege pe aceşti oameni de pe şantier decît trăind în mijlocul lor. Unii încă mai sînt la cuţite cu gramatica limbii romîne, sau cu periuţa de dinţi, sau... dar cînd le spui: avem sarcina să construim atîţia kilometri de cale ferată pînă atunci, îţi răspund: construim! Dacă vrei cu tot dinadinsul să le găseşti metehne — apoi o să găseşti, nici o grijă. Dar tu reţine răspunsul lor: construim! şi vino la Ozana-Cracău să vezi cum se întinde linia ferată.

Uite aşa cum sînt ei, oamenii aceştia fac pe dracu-n patru şi construiesc o linie ferată de importanţă naţională.

Şi pentru toată munca şi rîvna lor — eu nu găsesc alt cuvînt decît — eroism!

NICOLAE ŢIC

Ozana-Cracău

COLȚUL Festivalului

In întîmpinarea marii sărbători a tineretului lumii

Pe toate meleagurile Republicii noastre, tineretul se pregătește pentru marea întîlnire a tineretului lumii — Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. Unul dintre reporterii noștri, care a vizitat de curînd raionul Moinești, a avut o convorbire cu primul secretar al comitetului raional U.T.M. Moinești tov. Ion Gavriloaia, despre pregătirile tineretului de aici în vederea Festivalului.

Vă prezentăm această convorbire :

Intrebare : V-am ruga să ne vorbiți despre felul în care tineretul din raionul Moinești, se pregătește să întîmpine Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Răspuns : *Trebuie, întîi de toate, să vă mărturisesc că este deosebit de plăcut pentru mine să vorbesc despre acest lucru, pentru că azi aceste pregătiri se află în centrul atenției tineretului din raionul nostru.*

Noi, cei de aici, sîntem martorii entuziasmului cu care tinerii din raionul nostru se străduiesc să-și aducă aportul la pregătirile pentru Festival. Aproape că nu e zi în care să nu izvorască o nouă inițiativă, o nouă acțiune. Acest fapt, firește, e ușor de înțeles. El este expresia sentimentului de prietenie care-i însuflețește pe tinerii noștri pentru tineretul de pe toate meridianele globului.

Intrebare : Care sînt mijloacele prin care tinerii își exprimă aceste sentimente. Ce acțiuni anume desfășoară ei în întîmpinarea Festivalului ?

Răspuns : *Aceste acțiuni sînt numeroase și multilaterale. Iată, am stat zilele trecute de vorbă cu unul dintre tinerii noștri petroliști, responsabilul unei echipe de tineret. L-am întrebat în ce fel se gîndesc ei să întîmpine Festivalul. Tînărul a zîmbit și mi-a răspuns simplu, firesc :*

— Eu am să vă spun un singur lucru pe care noi, petroliștii, îl socotim cel mai de seamă : dacă o să muncim mai cu spor, dacă munca noastră va fi mai rodnică, se cheamă că am făcut ceva pentru Festival.

Apoi tînărul petrolist mi-a povestit că ei, tinerii petroliști din schela Modîrzău și de la alte schele, preiau în cinstea Festivalului noi și noi sonde în răspunderea lor. Firește, ei au de gînd să muncească în așa fel, încît sondele tineretului să fie model, să dea o producție sporită de țiței. De altfel și în alte părți din raionul nostru tinerii au preluat multe locuri de muncă în răspunderea lor. Există azi secții ale tineretului în numeroase întreprinderi din raion, iar în curînd vom avea o mină a tineretului — mina Gazion din bazinul carbonifer Comănești. Peste tot, tinerii s-au prins în întrecerea socialistă, care a scos la iveală numeroși fruntași. Astăzi, avem în raion mai bine de 1700 de tineri fruntași în muncă.

Un lucru aș mai vrea să adaug. De curînd, în cinstea Festivalului a avut loc o consfătuire a fruntașilor în producție din întreg raionul, care a fost urmată de o mare serbare cîmpenească.

Intrebare : V-am ruga să ne vorbiți și despre activitatea obștească a tineretului din raionul Moinești în întîmpinarea Festivalului.

Răspuns : *Ceea ce am spus pînă acum nu reprezintă decît unul din aspectele pregătirilor pentru Festival. Sînt însă multe altele. Iată, tinerii noștri muncesc în aceste zile pentru înfrumusețarea orașelor și satelor din raion. De curînd, ei au plantat peste 10.000 de puieți pe șosele naționale și comunale. Aici, în orașul Moinești, tinerii lucrează la reamenajarea și lărgirea unui parc al copiilor.*

Tinerii din mai multe localități și-au amenajat noi terenuri de sport pe care au și început întrecerile sportive ale tineretului în cinstea Festivalului. Se desfășoară de asemenea pregătiri și în vederea trecerii în revistă a echipelor artistice ale tineretului.

Intrebare : In raionul dumneavoastră tinerii confecționează daruri pentru Festival ?

Răspuns : *Firește că da. Am lăsat anume această problemă pentru sfîrșit, pentru că în acțiunea de pregătire a darurilor se exprimă poate cel mai bine sentimentele de prietenie ale tineretului nostru pentru tinerii de peste hotare. Ar trebui să vedeți cu cîtă însuflețire discută și alegerea obiectelor pe care să le confecționeze, cu cîtă migală lucrează la fiecare dar. Iată, am aici o lampă de miner în miniatură. Numeroase astfel de lămpi vor fi dăruite participanților la Festival. Tinerii de la Atelierul Central Moinești au de gînd să trimită la Varșovia, prietenilor lor din întreaga lume multe și diferite obiecte. Seara, în satele raionului nostru se organizează clăci în care fetele lucrează cusături cu motive naționale. Pînă și cei mai tineri locuitori ai raionului, pionierii, s-au prins în iureșul pregătirilor noastre. Și ei lucrează diferite daruri pentru Festival.*

Vom trimite la Varșovia aceste daruri și vom însărcina pe delegații noștri la Festival să transmită tuturor participanților la această mare întîlnire a solilor năzuinței de pace a tineretului lumii, sentimentele noastre de prietenie frățească, hotărîrea noastră de a face totul pentru dezvoltarea acestei prietenii și pentru apărarea păcii.

PE SCURT

★ *Pe lîngă Școala de artă populară din orașul Satu Mare activează o secție de arte plastice. Aici, peste 50 de tineri muncitori și elevi învață în orele lor libere desenul și pictura. Pentru Festivalul de la Varșovia ei pregătesc 30 de lucrări care vor înfățișa aspecte din viața tineretului patriei noastre. Alexandru Doboș muncitor la uzina „Unio" și-a ales ca temă pentru tabloul său turnarea unei șarje la secția de turnătorie. Elevii Ion Szabo, B. Cornea și Viorica Donca lucrează de asemenea la cîteva tablouri care înfățișează scene de pe un șantier de construcții, aspecte ale orașului și altele.*

★ *Insuflețiți de apropiata sărbătoare a tineretului iubitor de pace din întreaga lume care va avea loc la Varșovia, utemiștii din regiunea Constanța, pregătesc felurite daruri. La S.N.M.C. ei au confecționat pînă acum 10 iole în miniatură. Inovatorul Bărbat Marin de la I.M.U. Medgidia trimite la Varșovia două dispozitive de prindere și desprindere din mers a pieselor la strung, dispozitive create de el și care astăzi — larg răspîndite în unitățile socialiste din țara noastră — contribuie la ridicarea continuă a productivității muncii.*

Concursul de literatură organizat în cinstea Festivalului

Pe adresa Uniunii Scriitorilor din R.P.R. au sosit din toate colțurile țării numeroase lucrări literare purtînd mențiunea „pentru concurs". De la deschiderea concursului de literatură organizat în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia au fost prezentate peste 600 de lucrări, aparținînd tuturor genurilor literare : peste 300 de poezii, aproape 150 de schițe, povestiri și nuvele, peste 60 de piese de teatru și o seamă de articole de critică literară și eseuri. Printre lucrările trimise Uniunii Scriitorilor se găsesc și 85 de lucrări în limbile minorităților naționale din țara noastră.

In versuri sau în proză, autorii lucrărilor cîntă viața nouă a tineretului nostru, solidaritatea cu tineretul lumii, avîntul construirii socialismului în țara noastră, frumusețile patriei ; ei redau aspecte din lupta pentru pace a poporului nostru.

Concursul de literatură s-a încheiat. Juriul, alcătuit din scriitori de seamă, a trecut la trierea materialelor. Nu peste mult timp, cele mai bune lucrări vor fi distinse cu premii și mențiuni după care vor lua calea Varșoviei pentru a participa la concursurile internaționale din cadrul Festivalului.

(Agerpres)

Ce va prezenta R. P. R. la expoziția documentară de la Varșovia

A devenit o tradiție a Festivalurilor Mondiale ale Tineretului și Studenților ca în cadrul marilor manifestări ale întîlnirii tineretului lumii să fie prezentate și diferite expoziții internaționale. Anul acesta, expozițiile internaționale ale celui de al V-lea Festival vor fi găzduite de marele Palat al Culturii și Științei una din noile clădiri monumentale ale Varșoviei.

Una dintre aceste expoziții internaționale va fi și expoziția documentară. Ea va ajuta tinerilor veniți din diferite țări să se cunoască mai bine, să-și cunoască unii altora aspirațiile, lupta și realizările. La expoziția documentară internațională a Festivalului de la Varșovia va participa și țara noastră. Prin fotografii, panouri și lucrări artistice va fi înfățișată viața nouă a tineretului din patria noastră, lupta sa pentru bunăstare, pentru pace și prietenie între popoare. Vor fi prezentate aspecte diferite ale activității tineretului în industrie, agricultură, în învățămînt, activitatea cultural-sportivă, felul cum tineretul nostru își petrece vacanța și zilele de odihnă, precum și aspecte ale pregătirilor pe care tineretul romîn le-a făcut pentru participarea la Festivalul de la Varșovia.

Vor fi prezentate de asemenea vitrine cu obiecte de artă populară romînească, iar sala va fi ornamentată cu elemente decorative inspirate din arta noastră populară.

Viitori soliști ai Operei de Stat din Cluj

Zilele trecute a avut loc în sala Operei de Stat din Cluj producția de sfîrșit de an a studenților din clasa de operă a Conservatorului „Gheorghe Dima", condusă de profesorii Eugen Lazăr, artist emerit al R.P.R., Laureat al Premiului de Stat și Alexandru Simberger.

Studenții Paraschiva Clichici și Cornel Fînățeanu, interpretînd o arie din opera „Mireasa vîndută" de Smetana.

Studenții Lia Macarie, Ana Manciulea, Titus Pauliuc, Emilia Friedmann din anul II, Niculina Mirea, Paraschiva Clichici, Elena Șerban din anul III, Cornel Fînățeanu, László Veress, Eva László, din anul IV și Gordana Selegeanu, Maria Pop, Maria Rodzievitz, Bernadetta Simion Mîrza, din anul V au interpretat arii și scene din operele lui Verdi, Ceaikovski, Humperdinck, Puccini, Erkel și Eisicovici.

In interpretarea ariilor, tinerii soliști s-au bucurat de sprijinul orchestrei Operei de Stat, care i-a acompaniat.

S-au remarcat îndeosebi prin interpretarea caldă, plină de sensibilitate studenții Cornel Fînățeanu, Ana Manciulea, Eva László, Lia Macarie, Niculina Mirea și Bernadetta Simion Mîrza. Întreg spectacolul s-a bucurat de o caldă apreciere din partea spectatorilor.

Corespondent ION MICLEA

Inchiderea festivă a anului universitar la Institutul medico-farmaceutic din București

Miercuri după-amiază a avut loc la Facultatea de medicină generală închiderea festivă a anului universitar la Institutul medico-farmaceutic din București.

Festivitatea a fost deschisă de acad. prof. dr. Ștefan Milcu, rectorul Institutului.

A luat apoi cuvîntul, conf. dr. P. Penciu, prorector didactic al Institutului, care a vorbit despre munca didactică, metodologică și organizatorică a cadrelor didactice, precum și despre munca profesională a studenților desfășurată în anul universitar care s-a încheiat. Vorbitorul a accentuat progresul realizat față de anii trecuți atît în munca didactică cît și în rezultatele la învățătură ale studenților.

Au mai luat cuvîntul decanii facultăților de farmacie, igienă, medicină generală, pediatrie și stomatologie.

Tov. Miron Olteanu, prim secretar al comitetului orășenesc București al U.T.M. a înmînat diplome de onoare ale C.C. al U.T.M. unui număr de 10 studenți fruntași ai Institutului.

De asemenea, au fost evidențiate grupele fruntașe pe fiecare facultate și anul fruntaș la învățătură din fiecare facultate.

In unitățile comerciale de stat

De 18 luni fruntași

„Alimentara" noastră este unul din magazinele obișnuite din Cluj, nici prea mare și nici așezat în centrul orașului, ci modest, pe o stradă lăturalnică, în apropierea unei piețe. Cu toate acestea, magazinul este vizitat zilnic de un număr foarte mare de consumatori, atît din oraș cît și din satele de prin apropiere.

Majoritatea personalului îl formează la noi utemiștii, inițiatorii organizării unei brigăzi de bună deservire, care aplică metoda Korovkin. Tot în mijlocul nostru lucrează și secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Beniamin Szabo. El ne îndrumă îndeaproape activitatea.

Buna deservire depinde de o serie de factori. La noi totul este important: de la felul cum știi să vorbești cu consumatorii și pînă la etichetarea produselor. Iată cum muncește brigada din magazinul nostru — O. C. L. Alimentara nr. 12. În primul rînd între noi există o strînsă colaborare. Respectăm întocmai programul, atît la deschiderea cît și la închiderea magazinului. Ba mai mult, la ora deschiderii noi avem pregătite din vreme produsele cele mai căutate de consumatori pentru a-i servi repede și bine. În acest fel evităm cozile și aglomerația.

Magazinul nostru este întotdeauna bine aprovizionat, iar mărfurile sînt așezate în rafturi la vedere și într-un mod atractiv, cu prețurile scrise pe etichete. Periodic schimbăm vitrinele, îmbogățindu-le prin prezentarea produselor noi.

Deosebit de importantă este atitudinea tovărășească față de consumatori. Noi le răspundem prietenos atunci cînd ne întreabă despre produsele pe care le avem în magazin, cînd ne mai sosesc în magazin unele produse etc.

Munca noastră cere o cinste înaltă. În fața noastră stau sarcini de răspundere. Nu servim „pe sprînceană". Toți oamenii muncii sînt egali și de aceea servim pe fiecare cu aceeași dragoste.

Activitatea noastră profesională este strîns împletită cu munca politică. Trebuie uneori să combatem anumite zvonuri calomnioase la adresa comerțului socialist. Pentru aceasta desigur că este necesar să avem un nivel politic corespunzător, să studiem hotărîrile partidului și guvernului și să le aplicăm întocmai.

Așa de pildă, cînd a avut loc recenta reducere de prețuri, noi am căutat ca fiecare să cunoască bine Hotărîrea și instrucțiunile Ministerului Comerțului Interior.

Datorită preocupării noastre de a deservi pe consumatori conștiincios, precum și ajutorului pe care ni-l dă comunistul Iosif Tolan, gestionar al magazinului, de multă vreme n-am mai avut nici o reclamație. De asemenea, de 18 luni magazinul își depășește permanent planul de aprovizionare și desfacere în proporție de 27—30 la sută, situîndu-se în fruntea celorlalte magazine alimentare din oraș.

VICTORIA CENAN
distinsă cu insigna „Fruntaș în comerțul de stat"

Exemplul unora și metehnele altora

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la reducerea de prețuri la unele produse industriale și alimentare, a pus în fața lucrătorilor din comerț sarcini sporite.

Unele întreprinderi comerciale din orașul Galați și-au îndeplinit în bune condițiuni sarcinile izvorîte din planul pe primul trimestru al anului 1955, reușind în felul acesta să satisfacă cerințele mereu crescînde ale populației. Printre fruntași se numără O.C.L. produse industriale, O.C.L. produse alimentare etc.

Pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii, în acest an au fost înființate 63 noi magazine, majoritatea în centrele muncitorești și în cartiere.

Printre lucrătorii din comerț din orașul Galați, sînt mulți tineri. Acolo unde organizațiile de bază U.T.M. s-au preocupat de organizarea lor în brigăzi de bună deservire, aportul tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de plan a fost mult mai mare.

La restaurantul „Bucegi" toți ospătarii fac parte din brigăzi de bună deservire. În brigada nr. 3 lucrează și tînăra Lenuța Lascu. Se știe doar că munca organizată disciplinează pe oameni, le inspiră dorința de a fi mereu în frunte. Lenuța Lascu este pe drept cuvînt apreciată de personalul restaurantului și de consumatori pentru seriozitatea cu care muncește, pentru atitudinea sa justă, plină de respect față de consumatori. La fel ca ea lucrează și tînărul Mihai Dobre de la restaurantul „Dîmbovița".

Dacă așa ar sta lucrurile în toate unitățile comerțului de stat, atunci nimeni nu ar mai avea motiv să fie nemulțumit. Dar exemplul fruntașilor se pare că nu atinge metehnele unora. Mai sînt în oraș și vînzători necinstiți, oameni care fac de rușine titlul de lucrător în comerțul de stat. La bufetul „Putna" de pildă, lucrează tînăra Lica Tecaru. Ea îndeplinește o funcție care-i cere nu numai conștiinciozitate, dar și deplină cinste — se ocupă cu umplerea sticlelor cu băuturi. Nu odată s-a întîmplat însă ca vinul combinat cu apă să le fie dat oamenilor de către Tecaru Lica drept vin curat. Consumatorii au sezisat acest lucru tovarășului Traian Brătescu — responsabilul bufetului — care fiind părtaș cu combinatoarea băuturilor nu a luat nici o măsură.

Bătrînii folosesc adesea proverbul „ulciorul nu merge de multe ori la apă". Și nici în acest caz ulciorul nu a mai mers la apă căci organele în drept au descoperit fraudele pe care acești lucrători le-au făcut. Ciudat e însă că Trustul Alimentației Publice Locale nu a luat cele mai nimerite măsuri pentru sancționarea celor care au abuzat de încrederea oamenilor muncii.

Tînărul ospătar Alexandru Bacu de la bufetul „Argeșul" are alt soi de meteahnă : scandalagiu renumit, el este găsit de multe ori în stare de ebrietate. Dar nu numai atunci „uită" el să dea restul. Se pare că în ultimul timp și-a făcut din acest procedeu o bună sursă de venit. Acest fapt nu-i este de loc străin tovarășului director Popescu Aristide, care tace însă, acoperind astfel apucăturile acestui ospătar.

Conducerea Trustului Alimentației Publice Locale din orașul Galați trebuie să se simtă răspunzătoare că mai dăinuie astfel de abateri grosolane, care au devenit posibile pentru că ea nu a controlat suficient munca lucrătorilor din comerțul de stat și nu a luat din timp măsurile necesare. În același timp, organizațiile de bază U.T.M. trebuie să intensifice munca de educație, să nu treacă nepăsătoare pe lîngă nici un fel de deficiențe în muncă. Ele trebuie să analizeze cu seriozitate și cu tot spiritul de răspundere faptele acestor tineri, să-i ajute să se îndrepte, iar în cazurile cele mai grave să aplice sancțiunile necesare.

Munca în comerțul de stat cere *cinste, devotament și disciplină*. Înspre cultivarea acestor calități de bază trebuie să-și desfășoare activitatea organizațiile de bază U.T.M., pentru ca tot mai mulți tineri să primească înalta distincție de „Fruntaș în comerțul de stat".

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

IN LEGĂTURĂ CU UNELE PROBLEME ALE LITERATURII PENTRU COPII

Intre joacă și conștiință

Mihai Gafița

Discuția care s-a încins în coloanele „Scînteii tineretului" și care e de dorit să se „încingă" — și la propriu și la figurat — cît mai mult, nu poate decît să slujească dezvoltării literaturii noastre pentru copii. N-ar fi exclus și nici lipsit de interes, dacă s-ar ajunge și la unele afirmații întemeiate, valabile și pentru cărțile destinate celor maturi.

Vreau să pornesc aici de la unele afirmații cuprinse în articolul care deschide șirul acestei discuții, articolul tov. Mihail Stoian. Iată, în coloana a treia, sus, ni se dă un exemplu de ceea ce ar trebui, sau ar putea să facă scriitorii pentru copii. *„Sînt împotriva „copilului model"* spune tov. Stoian — *nu și a modelului. Ne interesează doar ce fel de modele dăm copiilor noștri"*. După care urmează concluzia (într-o frază pe care o citez trunchiat și la forma afirmativă, fără a-i denatura însă de loc sensul) : *„Să le dăm... oameni vii ca Timur sau ca Ghiduș Arcăduș al Soniei Larian, minunat erou pozitiv, copil al zilelor noastre"*.

Să vedem de ce e Ghiduș-Arcăduș un minunat erou pozitiv ? Se spune chiar în articol : pentru că, deși Ghiduș cu prietenii săi, prin „joaca" de-a stațiunea meteorologică, salvează livada gospodăriei colective — totuși el rămîne *„băiatul al cărui nas ascuțit îl întîlnești pretutindeni"*. În continuare ni se dau cîteva exemple din povestirea Soniei Larian, din care se vede că Ghiduș, *„în ciuda oboselii și activității sale anterioare pline de seriozitate, rămîne copil"*.

Să ducem puțin mai departe spusele tovarășului Stoian. Ar rezulta că eroul pozitiv-copil, sau modelul pe care-l oferim noi copiilor, este acela care îmbină cu naturalețe activitatea plină de seriozitate, ca a oamenilor mari, cu jocurile de copil. Ba mai mult, dacă copilul pe care vrem să-l dăm drept model, se preocupă de lucruri serioase, de pildă de meteorologie, el o face nu în chip serios, ca o pasiune a lui, ci numai ca o joacă, numai în virtutea înclinației — firești — a copilului pentru joacă, și numai în aceste limite. De îndată ce această joacă ia un caracter cît de cît serios, modelul pentru copii intră numaidecît în rîndul „copiilor-model" și e schematic !

Știu că tovarășul Stoian n-a spus chiar așa, dar cred că la această încheiere ne duc afirmațiile sale, nu numai despre Ghiduș-Arcăduș.

Sînt împotriva acestei teorii. Nici o clipă Pavel Korceaghin, în anii copilăriei, nu transformă în joacă preocupările lui, nu le poartă în suflet la nivelul jocurilor copilărești și *totuși* (!) el este om viu, iubit de cititor. Mai mult decît atît, după părerea mea, Timur este viu și apreciat de copii nu pentru elementul *joacă*, nici pentru că ar da activității sale caracterul unui joc de copii (dacă alte personaje copii din carte înțeleg astfel activitatea lor, Timur este pătruns însă de scopul ei înalt) — ci tocmai pentru înălțimea țelului, pentru frumusețea ideii care îl călăuzește. Volodia Dubinin nu-și pierde întru nimic adevărata sa configurație, ba chiar el devine cu mult mai drag cititorilor, din clipa cînd pune capăt jocurilor și isprăvilor de copil, pentru a trece conștient și plin de toată seriozitatea în rîndul partizanilor din subterane.

Mă întreb cu ce-ar fi scăzut forța educativă, pilduitoare, a lui Ghiduș-Arcăduș, dacă — în loc *să se joace*, de-a meteorologia (cum e de părere tov. Stoian) — se preocupa de ea *în mod serios*, conștient. Oare activitatea științifică extrașcolară a pionierilor, sau colțul viu, cercurile agrotehnice etc., toate acestea sînt privite de copii *numai* ca niște jocuri ? Oare însăși mișcarea pionierească este privită de școlari ca un fel de joacă — mai serioasă — dar tot joacă ?

Problema, cred eu, stă în altă parte, și acest lucru s-a pomenit numai în treacăt în discuțiile de pînă acum, cu excepția articolului tov. Al. Oprea. Eroul pozitiv al literaturii pentru copii, acel model de urmat, trăiește în primul rînd prin intensitatea cu care lucrează în sufletul lui, în conștiința lui — și la nivelul înțelegerii lui — ideile mari ale unei epoci, prin modul concret cum el le integrează organic în viața și activitatea sa zilnică, cum le trece în practică.

Aceste caracteristici ale eroului pozitiv-copil se referă desigur la nivelul de conștiință al personajului literar de vîrsta copilăriei (ceea ce nu exclude cîtuși de puțin joaca, dar nici nu coboară lucrurile serioase la nivelul jocului copilăresc). Nu este vorba de „eternul copilăriei" în care să existe — ca stafidele în cozonac — și ancorări în viața de toate zilele a oamenilor mari.

De aici rezultă că un element hotărîtor pentru ca eroul-copil al literaturii destinată acestei vîrste, să trăiască, este ca raporturile lui cu oamenii mari să se bazeze nu pe dăscăleala acestora către cei mici și nici pe imitarea celor mari de către eroii-copii, ci pe trăirea intensă de către fiecare din cele două generații, a problemelor celeilalte.

Atunci cînd unii părinți, profesori, educatori, instructori de pionieri își închipuie că-i învață pe copii dăscălindu-i, cicălindu-i toată ziulica, nu mai e nevoie să spun care e reacția „victimelor" ! Echivalentul literar, imaginea artistică (!) a dăscălelii este copilul-model, care la fiece pagină pare a spune: „priviți-mă pe mine". Este copilul, despre care bine s-a spus că nu se dă pe gheață, nu mănîncă bomboane, ci consumă numai untură de pește — și vitamine, adaug.

Sub acest raport, multe din cărțile noastre pentru copii sînt deficitare. Aceasta se întîmplă, de pildă, în romanul „Inimoșii", peste care, în treacăt fie zis, eu cred să tovarășa Ghica Iuteș aruncă prea multă cenușă, prin recentul articol din cadrul acestei discuții. Totuși, în acest roman, părinții, profesorii, instructoarea de pionieri, nu trăiesc problemele copiilor, ci le contemplă, le află și, bineînțeles, le oferă cheile de rezolvare. Lucru care se petrece și în „Colina cu salcîmi" a Mirei Iosif și în „Marea bătălie de la iazul mic" de Octav Pancu-Iași. Dar aceasta este o chestiune asupra căreia n-aș vrea să mai insist aici.

Mult mai important este celălalt aspect al acestui raport : intensitatea cu **care eroii-copii receptează, trăiesc și trec** în practica vieții lor de toate zilele problemele și ideile mari ale epocii lor.

Prin oamenii maturi primesc copiii impresiile vieții celei mari. Forța, conștiința integrării în această viață — la nivelul înțelegerii copiilor — mi se pare una din cheile succesului în realizarea eroului-copil.

Știința pedagogiei ne învață că, într-o măsură anumită — specifică vîrstei — acțiunile copilului se bazează pe imitație. Lucrul este adevărat. *Imitația* stă la baza eroilor-copii, pentru care marile probleme ale vîrstnicilor (deci ale epocii) intervin în viața lor la nivelul unui joc nevinovat. Cîte odată, o astfel de jocă poate avea un rezultat pozitiv. Lui Ghiduș-Arcăduș i s-a *întîmplat* să-și termine instalațiile meteorologice tocmai la timp, pentru a putea prevedea bruma care se apropia. Dar ce se întîmplă în gospodăriile colective unde copiii se joacă nu de-a meteorologia, ci de-a călătoria la polul nord (ca în „Inimoșii") ? Oare acolo nu se pot salva recoltele de la prăpăd ? Ce fel de concluzii trag cititorii despre astfel de unități ale socialismului, și despre rolul și sarcinile copiilor în construirea socialismului ? În orice caz, nu e de loc o socoteală să dăm copiilor drept drum de urmat ceea ce *întîmplător* se poate petrece pozitiv undeva, în urma intervenției copiilor care se limitează la *joaca de-a oamenii mari*, de-a lucrurile serioase. Dimpotrivă, aceasta e calea care duce sau la avangardism, sau la eroi lipsiți de inteligență, cărora, întîmplător le și „ies" cîte unele, nu li se înfundă întotdeauna.

Iată exemplul eroului popular Păcală. El chibzuiește, e inteligent, are o logică extraordinară, așa că, ceea ce la el pare că *se întîmplă*, în realitate nu e decît rezultatul unei logici fără greș. Mirarea povestitorului popular din basmul versificat de Petre Dulfu, e șireată, ea consacră tocmai iscusința eroului care era : *„...un poznaș ! /Ca să facă el vreun lucru cum se făptuiește — aș ! / Toate le făcea sucite și pe dos de te-ncruceai. / Un nătîng, un gură cască îți părea cînd îl vedeai. / Îi ieșeau la capăt însă toate-așa de minunat, / Că de fapta-i săvîrșită locului stăteai mirat"*.

Nu întîmplător Păcală, pentru a dobîndi vaca, face țarcul său lipsit de orice estetică, dar plin de frunze proaspete — singurele atrăgătoare pentru animal — spre deosebire de țarcurile fraților săi, curate și măturate, dar prin nimic ispititoare pentru vacă.

Lui Păcală nu-i „iese" nimic, nimic nu **e datorit imitației care, întîmplător —** dar *numai* întîmplător — poate să ducă și la un rezultat, totul la el e rodul chibzuinței.

Aici socot eu că stă și un element primordial al creării eroului pozitiv-copil. Acest erou să aibă clare, aparținînd organic conștiinței lui, marile probleme care frămîntă pe cei vîrstnici și pe care aceștia s-au priceput să i le sădească în suflet, să i le facă interesante, pasionante, corp comun cu problemele specifice vîrstei, pornirilor ei firești. În aceasta văd eu cheia succesului unor eroi ca Pavel Korceaghin, Timur, Pavlik Morozov, Oleg Koșevoi, Volodia Dubinin, Zoia Kosmodemianskaia și alții. I-am înșirat înadins amestecînd cărțile scrise *special* pentru copii, cu celelalte, deoarece, nu e nici de cum o noutate că eroii iubiți de copii, nu sînt în mai mică măsură pasionanți, pentru cititorii vîrstnici.

Nu aducerea la nivelul jocului a marilor probleme, intercalarea lor în jocurile de copil, nu acestea duc la crearea eroului pozitiv-copil. Dimpotrivă : oglindirea vieții și sufletului unui copil în care răsună puternic—la nivelul pe care i-l permite înțelegerea vîrstei sale — ideile și problemele importante ale societății.

In felul acesta, cred că nu e de loc exagerat ca un autor să arate ecourile luptei de clasă în lumea copiilor, și bine au făcut acei care au încercat acest lucru. S-a spus, în cadrul acestei discuții că „toți copiii pînă la o anumită vîrstă, adică pînă la vîrsta la care nu mai sînt copii, nu pot fi decît eroi pozitivi" (Tamara Pînzaru : „O mare și nobilă răspundere"). În linii mari sînt de acord cu această afirmație, dacă facem abstracție de caracterul ei sentențios și exclusiv. Este adevărat că și acei copii, care au imprimate în caracterul lor cele mai negre trăsături, cele mai înapoiate și reacționare deprinderi de la familia, de la mediul în care au trăit acasă, chiar și aceia pot fi reeducați, îndreptați.

Dar asta nu înseamnă că nu trebuiesc reliefate la copii trăsăturile negative care aparțin clasei în cadrul căreia au trăit și s-au format — atît cît se poate forma un omuleț de doisprezece ani. Un copil de chiabur înrăit, nu poate să nu aducă în relațiile cu alți copii, atitudini nu doar *imitate* după ale părinților săi, ci sădite adînc în sufletul său. Imitate, împrumutate — pot fi vorbe, gesturi, formulări, dar sufletul nu se poate imita, împrumuta. Smulși din mediul lor, care-i trage înapoi, care-i duce spre ceea ce se cheamă în literatură personaje negative, astfel de copii pot fi reeducați.

Dar literatura nu trebuie să se eschiveze de la zugrăvirea lor, tocmai pentru că, în condițiile noastre, ei există, sînt o realitate concretă, care caută să se opună educației în chip socialist a copiilor, să răspîndească exemple proaste. E știut doar, că oamenii de 10—12 ani se imită și ei între ei, învață unii de la alții. Și în cazul acesta, redarea legăturii acestor copii cu mediul reacționar de acasă în care trăiesc, este un element hotărîtor al oglindirii lor veridice.

Mă gîndesc la cazul acelui copil care, începînd să descopere lumea, să înțeleagă viața, trăiește o ciocnire, ce nu poate, să nu-i stînjenească dezvoltarea, să nu-i ceară participarea într-un fel sau altul : la școală, din cărțile noi pe care le citește, el învață despre construirea socialismului, despre viața nouă, fericită a celor ce muncesc—iar acasă, el învață tocmai dimpotrivă, să fie ostil acestei vieți. Este conflictul lui Pavlik Morozov. Și invers : în trecut, la școală el învăța despre bunătatea stăpînilor, despre cum ajută bogatul pe sărac, iar tatăl lui stătea de ani de zile arestat, el și frații n-aveau ce să mănînce. Este conflictul din „Cucuietul" lui Alexandru Jar. Nu, nu trebuiesc ocolite ecourile și consecințele pe care le au în lumea copiilor, în sufletul lor, contradicțiile de clasă, din teama de a nu arăta pe vreun copil dușman iremediabil de clasă.

În fond, copilul de 10—14 ani cunoaște lumea și viața și prin intermediul acestor eroi-copii. Dacă, prin intermediul lor, noi vom reduce la nivelul unor simple jocuri, al unor lucruri ușoare și anevoioase, ceea ce el, cititorul-copil, vrea să afle să descopere despre lume și viață, atunci n-am răspuns unei cerințe elementare a educației : de a-i da copilului eroi și întîmplări care-i sporesc cunoașterea, îl înarmează, contribuie la dezvoltarea lui. Prezentîndu-i marile probleme la nivelul jocului, putem ajunge să i le micșorăm, iar pe el să-l dezarmăm. Ba îi mai putem crea iluzia că el, copilul, e atotputernic, de vreme ce, numai în joacă, a fost în stare de pildă, să salveze o livadă de bruma pe care n-o putuseră prevedea oamenii în toată firea.

În concluzie la această problemă, singura la care mă opresc cu privile la eroul pozitiv-copil, eu cred că principalul e de *a integra* lumii și preocupărilor copiilor marile probleme ale oamenilor vîrstnici — deci ale epocii — de a reda în chip veridic raportul copiilor cu vîrstnicii și problemele lor, de a face pe eroii literari copii să trăiască adînc, la nivelul înțelegerii lor, aceste probleme, care nu sînt nici în realitate și nici în conștiința copiilor niște simple jocuri de copii.

Pentru intensificarea propagandei prin conferinţe

Zilele trecute a avut loc la C.C. al P.M.R. o consfătuire la care s-a dezbătut problema propagandei prin conferinţe în vederea răspîndirii în masă a cunoştinţelor politice şi ştiinţifice

La consfătuire au participat şefii secţiilor de propagandă şi agitaţie ale comitetelor regionale de partid, şefii secţiilor culturale ale sfaturilor populare regionale, responsabilii secţiilor pentru munca culturală de masă a comitetelor centrale ale sindicatelor, responsabilii culturali ai consiliilor sindicale regionale, secretarii filialelor S.R.S.C., şefii serviciilor de propagandă din direcţiile agricole regionale, reprezentanţi ai U.T.M.-ului, A.R.L.U.S.-ului, A.S.I.T.-ului.

Tovarăşii Giosu Ştefan, secretar al Filialei S.R.S.C.-Iaşi, Stancoveanu Ioana, şefa secţiei culturale a Sfatului popular regional Craiova, Popa Traian, responsabil cu propaganda agricolă pentru regiunea Bucureşti şi Scacodu Ion, secretar al Consiliului regional sindical Timişoara, au prezentat informări asupra activităţii desfăşurată în domeniul răspîndirii cunoştinţelor politice şi ştiinţifice în masă. În urma referatelor prezentate a urmat un viu schimb de păreri. Consfătuirea a atras atenţia participanţilor asupra necesităţii intensificării muncii de propagandă prin conferinţe şi îmbunătăţirii conţinutului ei. O deosebită atenţie s-a acordat în discuţii răspîndirii cunoştinţelor economice şi agrotehnice, informării oamenilor muncii asupra evenimentelor interne şi internaţionale şi răspîndirii de cunoştinţe asupra fenomenelor naturii.

De asemenea în consfătuire s-au lămurit problemele legate de coordonarea activităţii de răspîndire a cunoştinţelor politice şi ştiinţifice desfăşurată de diferite instituţii şi organizaţii de masă.

(Agerpres)

Informaţii

Delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care a participat la lucrările celui de-al 30-lea Congres al Confederaţiei Generale a Muncii din Franţa (C.G.T.) s-a înapoiat joi la amiază în Capitală.

Din delegaţie au făcut parte tovarăşii Stelian Moraru, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi Ţicu Simion, redactor al ziarului „Munca".

Pe aeroportul Băneasa membrii delegaţiei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. au fost întîmpinaţi de tovarăşii Liuba Chişinevschi şi Mircea Gherman, secretari ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi de activişti ai C.C.S.

★

Miercuri a sosit în Capitală, în cadrul acordului de colaborare culturală dintre ţara noastră şi R. Cehoslovacă, arhitectul Jindrich Krise şi arhitectul academician Pallus Karol, care vor întreprinde în ţara noastră un schimb de experienţă.

★

Miercuri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, dr. Pavel Hristov Pavlov care a făcut în ţara noastră o călătorie de studiu în cadrul acordului de colaborare culturală dintre ţara noastră şi R. P. Bulgaria.

(Agerpres)

Delegaţii parlamentare iugoslave vor vizita U.R.S.S. şi Republica Federală Germană

BELGRAD 23 (Agerpres).

După cum anunţă agenţia Iugopres, la sfîrşitul lunii iulie sau la începutul lunii august o delegaţie parlamentară a Iugoslaviei formată din 16 sau 17 deputaţi ai Scupşcinei populare federative va vizita Uniunea Sovietică. O altă delegaţie parlamentară a Iugoslaviei va vizita în cea de a doua jumătate a lunii septembrie Germania occidentală.

După cum anunţă agenţia Iugopres, componenţa acestor delegaţii va fi aprobată la sesiunea Scupşcinei populare federative care va avea loc la începutul lunii iulie.

Un articol publicat în ziarul „Borba"

BELGRAD 23 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia TANIUG, ziarul „Borba" publică un articol în care subliniază că modul în care ziarul londonez „Observer" caracterizează conferinţa celor patru ambasadori care va avea loc în curînd la Belgrad nu este numai incorect şi neconform realităţii, dar reprezintă şi un exemplu de totală lipsă de înţelegere şi de interpretare greşită a semnificaţiei acestei conferinţe.

Ziarul „Borba" arată în continuare că este greu de conceput ca un ziar serios să poată publica asemenea afirmaţii ca de pildă că Iugoslavia încearcă să-şi exploateze poziţia, în scopul de a îngreuna negocierile între Occident şi U.R.S.S. Tot inventată este şi afirmaţia că Iugoslavia a făcut ambasadorilor occidentali o dare de seamă în legătură cu discuţiile purtate cu delegaţia sovietică. Iugoslavia, scrie ziarul, este o ţară independentă şi nu are de dat niciodată socoteală nimănui.

Iugoslavia aplică şi promovează metoda negocierilor pe bază de egalitate, scrie în continuare „Borba". Aceasta s-a dovedit în mod clar în toate documentele publicate în urma negocierilor pe care reprezentanţii iugoslavi le-au avut în India şi Birmania, precum şi a discuţiilor duse recent cu delegaţia sovietică şi cu primul ministru birman U Nu.

Oricine dă o altă interpretare conferinţei care va avea loc la Belgrad, cum procedează de pildă ziarul „Observer", care susţine teza că se vor determina relaţiile Iugoslaviei cu Occidentul şi Iugoslavia va fi convinsă de necesitatea de a-şi schimba politica, nu înţelege scopul fundamental al acestei conferinţe.

În încheiere, ziarul „Borba" îşi exprimă speranţa că schimbul de opinii pe bază de libertate şi egalitate între reprezentanţii celor patru ţări va contribui printre altele la întărirea eforturilor pentru consolidarea păcii în lume.

La Moscova s-a deschis seminarul internaţional al studenţilor din institutele de învăţămînt agricol

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie s-a deschis la Moscova într-o atmosferă festivă seminarul internaţional al studenţilor din institutele de învăţămînt agricol. Seminarul are loc într-una din clădirile expoziţiei agricole unionale, pavoazată cu emblema Uniunii Internaţionale a Studenţilor.

În marea sală s-au adunat tineri şi tinere din diferite colţuri ale globului. Pe mese sînt tăbliţe cu inscripţiile: Albania, Anglia, Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Danemarca, Finlanda, Franţa, Republica Democrată Germană, Republica Federală Germană, India, Indonezia, Japonia, Republica Populară Mongolă, Norvegia, Olanda, Polonia, Romînia, Suedia, Tunisia, Ungaria, U.R.S.S. În sală au fost arborate drapelele de stat ale acestor ţări.

Pînă la începutul cursurilor au mai rămas cîteva minute. Studenţii fac cunoştinţă între ei îşi spun părerile despre apropiatul seminar.

Maurice Carel de la institutul economic din Paris, Guy Pleat de la şcoala economică superioară din Nancy şi Jacques Ender, student la şcoala veterinară din Paris, au declarat că programul seminarului îi satisface pe deplin. Maurice Carel a spus:

Referatul savantului sovietic despre problema corelaţiei dintre producţia şi consumul produselor agricole, pe care îl vom asculta astăzi, prezintă un interes deosebit pentru un viitor economist. Eu şi prietenii mei vom căpăta noţiuni despre economia socialistă.

A început şedinţa. Deschizînd seminarul, secretarul Uniunii Internaţionale a Studenţilor, Ko Tun Şen (Birmania), a subliniat importanţa pe care o are seminarul pentru întărirea legăturilor studenţeşti internaţionale. În numele mişcării studenţeşti internaţionale şi al Uniunii Internaţionale a Studenţilor, el a mulţumit colegilor sovietici pentru pregătirea exemplară a seminarului.

După aceea, în aplauzele furtunoase ale asistenţei, s-a dat citire mesajelor de salut trimise de reprezentanţi ai unor institute superioare de învăţămînt şi de diferiţi oameni de ştiinţă din Indonezia. Siria, S.U.A., Franţa.

A fost aplaudată călduros cuvîntarea rostită de Valentin Vdovin, vicepreşedinte al Comitetului antifascist al tineretului sovietic, care a transmis participanţilor la seminar salutul din partea studenţilor şi a tineretului Uniunii Sovietice.

Au rostit de asemenea cuvîntări de salut profesorul Grigorii Loza, rectorul Academiei agricole „Timiriazev" din Moscova, şi Pavel Beliaev, director adjunct al Expoziţiei Agricole Unionale.

Seminarul internaţional al studenţilor din institutele de învăţămînt agricol si-a început lucrările

Declaraţia lui V. M. Molotov rostită la sesiunea jubiliară a O.N.U.

(Continuare din nr. 1912)

SAN FRANCISCO 23 (Agerpres). — TASS transmite continuarea declaraţiei lui V. M. Molotov la sesiunea jubiliară a O.N.U.

Nu de mult, din iniţiativa cîtorva ţări asiatice a avut loc importanta conferinţă internaţională de la Bandung. La această conferinţă au luat parte 29 de state din Asia şi Africa. Faptul că acolo au participat state cu orînduiri sociale şi de stat diferite nu a împiedicat totuşi ca ele să lucreze în bună înţelegere. Conferinţa de la Bandung a adoptat toate hotărîrile în unanimitate. Aceste hotărîri sînt îndreptate spre întărirea păcii şi prieteniei între popoare, asigurarea libertăţii şi independenţei, intensificarea luptei împotriva colonialismului. Toate acestea corespund intereselor tuturor statelor iubitoare de pace. În această ordine de idei nu se poate să nu se sublinieze marea importanţă şi pentru cauza păcii că la această conferinţă au participat ţări ca India, Indonezia şi altele. Toată lumea ştie ce însemnătate a avut participarea Republicii Populare Chineze la această conferinţă.

La Bandung, principiul coexistenţei paşnice s-a găsit din nou o largă confirmare. De pe urma acestui lucru au avut de cîştigat nu numai participanţii la această conferinţă, ci şi alte popoare şi cauza păcii în ansamblu.

Fireşte, chestiunea nu se reduce pur şi simplu la recunoaşterea verbală a principiului coexistenţei şi colaborării paşnice între ţările cu diferite orînduiri sociale. În zilele noastre, aproape nimeni nu îndrăzneşte să nege în mod făţiş acest principiu. Astăzi, [illegible] la război nu se bucură nici de cinste, nici de respect!

Astăzi, pe noi ne interesează ca în afară de simpla recunoaştere sau proclamare a unor principii juste, să se ajungă la acţiuni concrete care să servească cauza menţinerii şi întăririi păcii şi securităţii internaţionale.

În legătură cu aceasta este necesar să se sublinieze importanţa cunoscutei propuneri a Uniunii Sovietice cu privire la stabilirea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Proiectul sovietic respectiv prevede participarea la acest sistem a tuturor ţărilor europene, indiferent de orînduirile lor sociale, precum şi participarea Statelor Unite ale Americii la acest sistem. Din aceasta reiese deosebirea radicală dintre el şi grupările militare închise create în ultimii ani a căror constituire contravine principiilor fundamentale ale Cartei O.N.U. şi duce la intensificarea continuă a încordării internaţionale.

Propunerea susmenţionată a guvernului sovietic este o expresie a acestei politici externe de pace a Uniunii Sovietice îndreptată spre crearea securităţii colective în locul creării unor blocuri militare opuse unul altuia.

O mare însemnătate are propunerea guvernului sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război, prezentată la 10 mai la Londra în comisia pentru dezarmare.

După cum se ştie, prin eforturile popoarelor iubitoare de pace s-a reuşit în ultima vreme să se pună capăt vărsării de sînge în Coreea şi Indochina, ceea ce a contribuit în măsură considerabilă la crearea unor condiţii de natură să favorizeze rezolvarea celorlalte probleme internaţionale litigioase. Nu trebuie însă uitat că în unele regiuni ale Europei şi Asiei există încă o situaţie care provoacă o gravă nelinişte în rîndurile popoarelor. Principala piedică în calea reglementării problemelor internaţionale nerezolvate este lipsa încrederii necesare între state. Acest lucru se referă în primul rînd la relaţiile dintre marile puteri, care poartă principala răspundere pentru menţinerea păcii şi securităţii internaţionale.

În ultimii ani, lumea se găseşte în stare de aşa-numit „război rece", iar pregătirile militare ale statelor apasă ca o povară tot mai grea pe umerii popoarelor. Numai încetarea stării de „război rece" între state ar contribui la micşorarea încordării internaţionale, la crearea încrederii necesare în relaţiile internaţionale, la înlăturarea primejdiei unui nou război, la crearea condiţiilor pentru o viaţă paşnică şi liniştită a popoarelor. Atunci s-ar crea şi posibilităţile necesare pentru înfăptuirea unui larg program de dezarmare, cu instituirea controlului internaţional cuvenit asupra îndeplinirii acestui program.

Toate acestea înseamnă că trebuie să se treacă de la vorbe la fapte, să se treacă la acţiuni care să ducă la restabilirea încrederii necesare între state.

În această privinţă trebuie obţinute în primul rînd următoarele: îndeplinirea cunoscutei hotărîri a Adunării Generale cu privire la încetarea propagandei de război în toate ţările; ajungerea la un acord între marile puteri cu privire la lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine, desfăşurarea unor lucrări pentru folosirea paşnică a energiei atomice, acordîndu-se un larg ajutor ştiinţifico-tehnic şi de producţie ţărilor mai slab dezvoltate din punct de vedere tehnic; o hotărîre adoptată de comun acord de U.R.S.S., S.U.A., Anglia şi Franţa cu privire la retragerea trupelor lor de pe teritoriul Germaniei, cu excepţia unor mici contingente care să rămînă în mod provizoriu şi stabilirea unor contingente strict limitate de forţe poliţieneşti locale în cele două părţi ale Germaniei; reglementarea problemelor nerezolvate din Extremul Orient în conformitate cu principiile suveranităţii şi integrităţii teritoriale; înlăturarea discriminărilor de orice fel care împiedică dezvoltarea unei largi colaborări economice şi a comerţului internaţional; extinderea legăturilor culturale internaţionale printr-un larg schimb de delegaţii şi dezvoltarea turismului.

După ce vom realiza un progres în rezolvarea acestor sarcini importante şi urgente, vom înlesni în mare măsură crearea unei atmosfere de încredere între state. În acest fel vor fi create condiţiile pentru înfăptuirea unui program de reducere generală a armamentelor şi de interzicere totală a armei atomice, instituindu-se un control internaţional eficace asupra îndeplinirii acestor hotărîri.

Propunerea Uniunii Sovietice, care expune acest program, prevede înfăptuirea treptată a măsurilor corespunzătoare în două etape: prima etapă — măsuri care vor fi înfăptuite în cursul anului 1956; a doua etapă — măsuri care vor fi înfăptuite în cursul anului 1957.

Esenţa acestor măsuri rezultă din cele ce urmează:

În primul rînd, cu privire la armele clasice.

În proiectul sovietic din 10 mai sînt incluse fără nici o modificare toate propunerile S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei cu privire la reducerea armelor clasice. Aceasta înseamnă că cele cinci mari puteri vor trebui să-şi reducă în aşa măsură efectivul forţelor lor armate în curs de doi ani, astfel încît ele să nu depăşească următoarele proporţii:

S.U.A.	1.000.000—1.500.000 de oameni
U.R.S.S.	1.000.000—1.500.000 de oameni
China	1.000.000—1.500.000 de oameni
Anglia	650.000 de oameni
Franţa	650.000 de oameni

Uniunea Sovietică propune în afară de aceasta ca, cel mai tîrziu în prima jumătate a anului 1956, să se convoace o conferinţă mondială pentru reducerea generală a armamentelor şi interzicerea armei atomice; se prevede ca efectivul forţelor armate ale celorlalte state să fie stabilit la un nivel mult inferior nivelurilor stabilite pentru cei cinci membri permanenţi ai Consiliului de Securitate.

Se prevede ca în privinţa armamentelor clasice toate acestea să fie înfăptuite tocmai în proporţiile propuse de statele occidentale. După aceasta, nu se mai poate afirma că Uniunea Sovietică, China şi alte state vor avea anumite avantaje deosebite în privinţa armamentelor clasice în comparaţie cu celelalte ţări, aceste obiecţiuni trebuind să cadă de la sine.

Acum este rîndul Statelor Unite ale Americii şi al celorlalte ţări occidentale. Întrucît U.R.S.S. a acceptat în întregime propunerile lor în privinţa armamentelor clasice, în prezent ţările occidentale nu au temeiuri să tărăgăneze rezolvarea problemei armei atomice şi ele trebuie să accepte să renunţe la folosirea armelor atomice şi cu hidrogen şi ca această armă să fie total interzisă, aşa cum s-a propus în proiectul sovietic **(aplauze)**.

Dacă cele două părţi ar întreprinde asemenea paşi, ar însemna că ele contribuie prin fapte la destinderea în relaţiile internaţionale, contribuie prin fapte la întărirea păcii generale.

Guvernul sovietic a mers în întîmpinarea ţărilor occidentale şi în problema armei atomice.

Guvernul sovietic a acceptat propunerea lor ca pînă la interzicerea totală a armei atomice statele să aibă dreptul să folosească această armă în scopul apărării împotriva agresiunii, dar cu condiţia că în cazul excepţional respectiv, acest lucru să fie admis în urma unei hotărîri precise în această privinţă luate de Consiliul de Securitate. Totodată, guvernul sovietic consideră necesar ca statele să-şi asume obligaţia solemnă de a nu folosi arma nucleară, considerînd-o interzisă. Uniunea Sovietică declară că este gata să-şi asume o asemenea obligaţie dacă celelalte ţări care dispun de arma atomică vor face acelaşi lucru. Aşa dar, şi în această chestiune este acum rîndul nu al Uniunii Sovietice, ci al altor ţări.

Propunerea din 10 mai a guvernului sovietic cuprinde nu numai noile propuneri cu privire la reducerea generală a armamentelor şi interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, ci şi măsuri concrete pentru instituirea unui control internaţional eficace asupra traducerii în viaţă a hotărîrilor respective.

Potrivit propunerii noastre, în acest scop trebuie instituite pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate, posturi de control în marile porturi, noduri de cale ferată, autostrăzi şi aerodroame. Aceste posturi de control trebuie să fie instituite de către organul internaţional de control şi au misiunea de a urmări să nu se producă o concentrare primejdioasă de forţe terestre militare, şi nici de forţe militare aeriene şi navale, pentru a preîntîmpina agresiunea unui stat împotriva altui stat. În afară de aceasta organul internaţional de control trebuie să efectueze inspecţia pe o bază permanentă. Acest organ de control trebuie să dispună în toate ţările care au semnat convenţia corespunzătoare, de grupul său de inspectori care să aibă oricînd acces nestingherit la toate obiectivele supuse controlului.

Acestea sînt principalele propuneri ale Uniunii Sovietice în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război. Fireşte, la discutarea tuturor acestor probleme trebuie să ia parte şi Republica Populară Chineză **(aplauze)**.

Guvernul sovietic aşteaptă ca în scurt timp şi celelalte guverne să-şi spună părerea în toate aceste probleme.

Aici, la San Francisco, ne aflăm în mijlocul poporului american. Ca reprezentant al ţării mele, vreau să exprim în mod deosebit bunele sentimente pe care poporul sovietic le nutreşte faţă de poporul american **(aplauze)**.

Toţi vor fi de acord cu faptul că depinde în mare măsură de popoarele Uniunii Sovietice şi Statelor Unite ale Americii ca pacea şi securitatea să fie mai sigure, mai trainice şi ca, prin aceasta, încrederea şi liniştea să fie asigurate în lumea întreagă pentru ani îndelungaţi. **(aplauze)**. Tocmai acest lucru îl doreşte poporul sovietic şi el este convins că spre aceasta năzuieşte şi poporul american. **(aplauze)**.

Divergenţele existente între guverne pot fi rezolvate, iar neîncrederea creată între state poate şi trebuie să fie înlăturată dacă atît oamenii sovietici, cît şi americanii vor acţiona în acest sens fără a minimaliza dificultăţile acestei probleme dar fiind pătrunşi de năzuinţa de a apăra pacea şi interesele lor naţionale, conform principiilor Naţiunilor Unite.

Păşim în cel de al doilea deceniu al existenţei Organizaţiei Naţiunilor Unite. În zilele noastre, mai mult ca oricînd în trecut, principalele sale îndatoriri constă în asigurarea păcii, în preîntîmpinarea unui nou război. A asigura popoarelor o viaţă paşnică şi liniştită — iată misiunea înaltă şi folositoare a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Oricît de justă ar fi critica adusă activităţii O.N.U. în perioada care a trecut, îndeosebi în privinţa unor acţiuni ale ei cu prilejul conflictelor internaţionale acute nu avem nici un temei să subapreciem însemnătatea existenţei şi activităţii sale viitoare pentru cauza păcii şi securităţii internaţionale. Ea poate şi trebuie să lucreze mult mai bine, mai activ şi mai eficace dacă noi toţi, membrii acestei organizaţii internaţionale cu cea mai mare răspundere, ne vom strădui ca activitatea Organizaţiei Naţiunilor Unite să corespundă cît mai bine înaltelor ei ţeluri şi principii.

Trebuie să recunoaştem că experienţa primilor zece ani a confirmat în întregime justeţea şi caracterul progresist al principiilor internaţionale care stau la baza Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Aceste principii trebuie să constituie şi de acum înainte o bază neclintită a activităţii ei.

Nu este întîmplător nici faptul că aceste principii îşi găsesc o expresie sau alta în numeroase acte internaţionale printre care şi acte care nu sînt legate direct de O.N.U. Acest lucru se poate spune de pildă despre cele cinci principii cunoscute puse anul trecut la baza Declaraţiei comune a Republicii India şi Republicii Populare Chineze. Acelaşi lucru poate fi spus şi despre cele zece principii expuse în declaraţia conferinţei ţărilor Asiei şi Africii, precum şi despre mai multe alte documente internaţionale.

În faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite se pun şi sarcini noi.

A devenit de pildă arzătoare problema convocării unei conferinţe economice mondiale pentru promovarea dezvoltării comerţului internaţional. Numai un centru internaţional cu autoritate cum este Organizaţia Naţiunilor Unite poate fi în măsură să convoace o asemenea conferinţă, la care să participe atît membri cît şi nemembri ai O.N.U

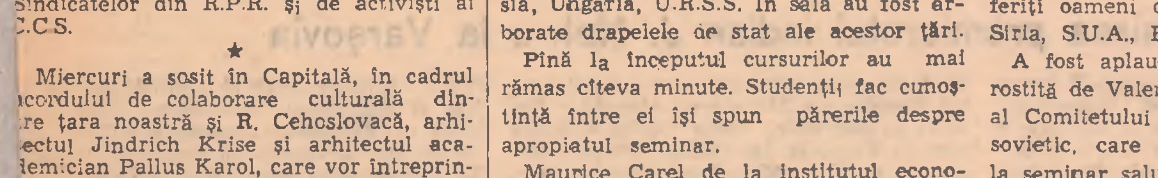
Toate acestea dovedesc că este necesar să se îmbunătăţească în multe privinţe activitatea acestei organizaţii internaţionale şi măsurile practice luate de ea. La aceasta va contribui fireşte experienţa acumulată în aceşti ani. O şi mai mare importanţă în această privinţă o are conştiinţa crescîndă a necesităţii de a ridica întreaga activitate a Organizaţiei Naţiunilor Unite la un nivel mai înalt, în aşa fel încît această activitate să corespundă întrutotul înaltelor ei ţeluri şi principii.

Organizaţia Naţiunilor Unite poate şi trebuie să aibă un rol de seamă în lupta pentru întărirea păcii. Organizaţia Naţiunilor Unite trebuie să facă totul pentru a pune capăt încordării existente în relaţiile internaţionale şi pentru a contribui la stabilirea încrederii necesare între state, ceea ce ar corespunde aspiraţiilor popoarelor care năzuiesc spre pace, spre asigurarea condiţiilor unei vieţi liniştite şi paşnice.

Păşim într-un nou deceniu. Niciodată nu a fost atît de mare răspunderea Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru viitorul popoarelor, pentru pacea şi prosperitatea întregii omeniri. Toate acţiunile Organizaţiei Naţiunilor Unite trebuie să fie pătrunse de înţelegerea acestei înalte răspunderi.

Uniunea Sovietică este pe deplin conştientă de importanţa locului pe care statul nostru socialist îl ocupă în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Uniunea Sovietică face tot ce depinde de ea pentru a sprijini Organizaţia Naţiunilor Unite în întreaga ei activitate, pentru a asigura o pace trainică şi securitatea internaţională. **(Aplauze)**.

CAMPIONATELE EUROPENE DE VOLEI

Patru echipe masculine în lupta pentru titlu

A trecut o săptămînă de la începerea celei de a IV-a ediţii a campionatelor europene de volei, care cunoaşte un succes fără precedent. La întîlnirile desfăşurate pe terenurile amenajate în parcul sportiv Dinamo au asistat pînă acum peste 100.000 spectatori, cifră nemaiîntîlnită la un campionat european de volei.

Jocurile din turneul final rezervat echipelor masculine prilejuiesc o luptă aprigă şi scot în evidenţă echilibrul de forţe, precum şi valoarea apropiată pe care au atins-o echipele pretendente la titlul european. Majoritatea întîlnirilor au dat loc unui spectacol sportiv de un înalt nivel tehnic, demonstrînd marile progrese tehnice şi în special tactice realizate de majoritatea echipelor participante.

O comportare bună a avut în ultimile zile echipa reprezentativă a ţării noastre, care după un început slab, pierzînd în faţa echipei iugoslave, a repurtat apoi victorii remarcabile în meciurile cu reprezentativele R. P. Polone, Franţei şi R. P. Bulgaria. În prezent, echipa R.P.R. ocupă locul doi în clasament şi este una din cele 4 formaţii angajate în cursa pentru titlu.

Cu 3 zile înainte de terminarea competiţiei este într-adevăr foarte greu de a prevedea echipa cîştigătoare, deoarece la titlu concurează cu şanse egale nu mai puţin de 4 echipe: R. Cehoslovacă, U.R.S.S., R.P.R., şi R. P. Bulgaria, avînd toate cîte ... puncte. Jocurile U.R.S.S.-R. P. Bulgaria, R. P. R.- R. Cehoslovacă şi R. P. Bulgaria-R. Cehoslovacă vor aduce deslegarea acestei întrebări care pasionează în aceste zile pe toţi amatorii de sport din ţara noastră: „Cine va cîştiga mult rîvnitul titlu de campioană a Europei la volei ?"

Nu mai puţin interesantă este competiţia rezervată echipelor feminine. Deocamdată în clasament conduce echipa R. Cehoslovace cu un punct avans faţă de reprezentativele U.R.S.S. şi R. P. Polone. În cea de a cincea şi ultima etapă a turneului feminin, care se desfăşoară sîmbătă, echipa R. Cehoslovace va întîlni reprezentativa R.P.R., iar echipa U.R.S.S. va juca cu R. P. Polonă.

Campionatele europene de volei

PROGRAM

24 iunie

ora 8³⁰

R P ALBANIA - BELGIA (M)
FRANTA - R P F IUGOSLAVIA (M)
FINLANDA - ITALIA (M)
EGIPT - AUSTRIA (M)

ora 16³⁰

R P UNGARA - R P BULGARIA (M)
R P POLONA - URSS (M)
R P ROMÎNA - R CEHOSLOVACA (M)

De peste hotare

● La 22 iunie a părăsit Moscova, plecînd spre Paris, echipa selecţionată de înot şi sărituri de la trambulină a Uniunii Sovietice. Din echipă fac parte doi premianţi ai campionatelor europene pe anul trecut. Lev Balakin (100 m. liber) şi Vladimir Lavrinenko (1500 m. liber), campionul unional în proba de 100 m. spate Viktor Soloviev, recordmanul unional în proba de 200 m. fluture, Vladimir Strujanov şi un însemnat grup de tineri înotători.

Din echipa de săritori fac parte campioana europeană Valentina Ciumiceva, Liubov Jigalova, Roman Brener, Ghenadii Udalov şi alţii.

● La 29 iunie se va desfăşura primul joc din cadrul competiţiei internaţionale de fotbal „Cupa Europei". La Budapesta pe Stadionul Popular echipa maghiară „Voros Lobogo" va întîlni echipa austriacă Wacker.

● Duminică se va desfăşura la Sofia întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R. P. Bulgaria şi R. P. Polonă.

● La 23 iunie a părăsit Moscova plecînd la Londra echipa de canotaj a U.R.S.S. care va participa la tradiţionalele regate de la Henley.

● La 22 iunie jucătorii de şah americani Samuel Reshevski, Arthur Bisguier, Lawrence Evans şi Israel Horovitz, care fac parte din echipa S.U.A. au plecat cu avionul la Moscova în vederea întîlnirii cu echipa U.R.S.S.

Concursurile sportive ale tineretului

Sub directa îndrumare a comitetului raional C.F.S. Hunedoara, s-au organizat în ultima vreme în oraşul Hunedoara o serie de competiţii sportive închinate Festivalului de la Varşovia la care au participat ... şi sute de tineri şi tinere. Încă de la sfîrşitul lunii aprilie cînd a început în acest oraş să se desfăşoare diferite întreceri sportive ale tineretului, au fost cunoscute o serie de succese remarcabile. Astfel, a fost organizată o frumoasă ştafetă combinată care a traversat întregul oraş, compusă din grupe de alergători, cicliști şi motociclişti. Cu concursul elevilor din şcolile profesionale şi şcolile medii, cu puţin timp în urmă s-a desfăşurat în localitate un frumos concurs de atletism pe teren variat la care au participat peste 50 de tineri. În acelaşi timp în sala de gimnastică a colectivului Metalul a avut loc un concurs de gimnastică sportivă la care au participat 20 de fete şi 30 de băieţi. Merite deosebite în această privinţă au profesorii de educaţie fizică din localitate, care au pregătit din vreme mai multe echipe de băieţi şi fete pentru acest concurs. De asemenea, au fost organizate mai multe excursii colective ale muncitorilor hunedoreni în împrejurimile Retezatului. Au participat peste 700 de oameni ai muncii. În sala de şah a colectivului Metalul Hunedoara se desfăşoară zi de zi întreceri amicale între zeci şi zeci de tineri şi vîrstnici. În ultima vreme putem spune că numărul iubitorilor acestui sport a crescut cu peste 200. Comisiile raionale pe ramură de sport la baschet şi volei au organizat în ultima vreme mai multe competiţii la care au fost invitate toate echipele din raionul Hunedoara. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de echipele colectivului Metalul Hunedoara.

Tot în cinstea Festivalului majoritatea colectivelor sportive din acest raion şi-au luat angajamentul de a reamenaja mai multe baze sportive atît în oraşul Hunedoara cît şi în localităţile din împrejurimi. Pînă în prezent au fost reamenajate în Hunedoara două terenuri de fotbal şi unul de baschet, la Teliuc un teren de fotbal şi pista de popice iar la Calan terenul de volei.

R. TEODOR

Mîine, întîlnirea de polo pe apă Bucureşti-Belgrad

La ştrandul Tineretului din Capitală se va desfăşura sîmbătă primul joc internaţional de polo pe apă organizat în acest sezon în ţara noastră. Cu acest prilej se vor întîlni echipele selecţionate ale oraşelor Bucureşti şi Belgrad, într-un meci care este aşteptat cu mare interes de amatorii de sport. Echipa iugoslavă a deplasat la Bucureşti un lot de valoare din care fac parte jucători selecţionaţi în nenumărate rînduri în echipa reprezentativă a ţării, clasată a doua la campionatele europene de la Torino şi Jocurile Olimpice de la Helsinki după echipa R.P. Ungare.

Meciul va începe la ora 17,30. Echipa oraşului Bucureşti a făcut intense pregătiri. Formaţia noastră va fi alcătuită din următorul lot de jucători: Deutsch, Zahan, Naghi, Novac, Simon, Bordi, Marchiţiu şi Csordas. Pentru a oferi condiţii din cele mai bune de urmărire a meciului s-au luat măsuri de reamenajare a ştrandului Tineretului. A fost instalată o tribună cu o capacitate de 1.000 locuri care înconjoară bazinul de nataţie. Jocul va fi arbitrat de maghiarul Lemheni. Al doilea meci dintre echipele oraşelor Bucureşti şi Belgrad va avea loc luni 27 iunie.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov a fost viu aplaudată

SAN FRANCISCO 23 (Agerpres). — De la corespondentul special al agenţiei TASS: La 22 iunie, atenţia delegaţiilor la sesiunea jubiliară a O.N.U. a opiniei publice americane şi mondiale, a presei s-a concentrat în jurul cuvîntării lui V. M. Molotov, conducătorul delegaţiei Uniunii Sovietice, prim vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. Nu numai locuitorii din San Francisco ci şi unii din alte oraşe şi state ale S.U.A. au venit să asculte cuvîntarea conducătorului delegaţiei sovietice. Din zorii zilei, cu mult înainte de începerea şedinţei de dimineaţă a sesiunii, sute de americani au stat la coadă spre a obţine invitaţii pentru sala de şedinţe. Vasta sală a Teatrului de Operă era plină pînă la refuz, dar nu toţi cei care doreau să participe la şedinţă au încăput. Lojile reprezentanţilor presei erau de asemenea pline. Cuvîntarea lui V. M. Molotov a fost transmisă din sala de şedinţe prin reţelele de radio şi de televiziune.

Van Kleffens, preşedintele sesiunii jubiliare a O.N.U. a dat cuvîntul conducătorului delegaţiei U.R.S.S., V. M. Molotov. Sala a întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia la tribună a conducătorului delegaţiei sovietice. Delegaţii, oaspeţii, corespondenţii, au ascultat cu atenţie încordată cuvîntarea lui V. M. Molotov, care a fost subliniată în repetate rînduri prin aplauze.

Asistenţa a întîmpinat cu aplauze aprobative declaraţia lui V. M. Molotov că, deoarece Uniunea Sovietică a acceptat întrutotul în propunerile din 10 mai cu privire la problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război propunerea puterilor occidentale în legătură cu armamentele clasice, în prezent „ţările occidentale nu au temei să tărăgăneze rezolvarea problemei armei atomice şi ele trebuie să accepte să renunţe la folosirea armelor atomice şi cu hidrogen şi ca această armă să fie total interzisă, aşa cum s-a propus în proiectul sovietic".

Au fost întîmpinate cu aplauze cuvintele lui V. M. Molotov în legătură cu faptul că la discutarea tuturor problemelor privind reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice şi înlăturarea primejdiei unui nou război trebuie să participe Republica Populară Chineză.

Sala a salutat cu căldură, cu aplauze repetate, cuvintele prin care conducătorul delegaţiei sovietice a exprimat bunele sentimente pe care le nutreşte poporul sovietic faţă de poporul american şi declaraţia sa că „depinde în mare măsură de popoarele Uniunii Sovietice şi Statelor Unite ale Americii ca pacea şi securitatea să fie mai sigure mai trainice şi ca prin aceasta, încrederea şi liniştea să fie asigurate în lumea întreagă pentru ani îndelungaţi. Tocmai acest lucru îl doreşte poporul sovietic şi el este convins că spre aceasta năzuieşte şi poporul american".

Cuvintele rostite în încheiere de V. M. Molotov, care a spus că faptul că „Uniunea Sovietică este pe deplin conştientă de importanţa locului pe care statul nostru socialist îl ocupă în Organizaţia Naţiunilor Unite" şi că „Uniunea Sovietică face tot ce depinde de ea pentru a sprijini Organizaţia Naţiunilor Unite în întreaga ei activitate, pentru a asigura o pace trainică şi securitatea internaţională", au fost primite de întreaga asistenţă cu aplauze entuziaste.

În şedinţa din dimineaţa zilei de 22 iunie au mai luat cuvîntul reprezentanţii Filipinelor, Iranului, Cubei, Yemenului, Iugoslaviei şi Guatemalei.

Adunarea Mondială pentru Pace de la Helsinki

Cuvîntarea rostită de Joliot-Curie

HELSINKI 23 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de Joliot-Curie la deschiderea Adunării Mondiale de la Helsinki:

Joliot-Curie și-a început cuvîntarea prin a sublinia că participanții la Adunare au reușit să sosească la Helsinki mulțumită faptului că în toate țările au fost adunate fonduri considerabile.

El a subliniat caracterul larg reprezentativ al Adunării, la care participă militanți și organizații din numeroase țări.

Înainte ca Adunarea să-și înceapă lucrările, a continuat Joliot-Curie, aș vrea să vorbesc despre unele aspecte ale luptei generale pentru pace. Ca urmare a luptei îndelungate desfășurată în toate țările și sub influența a numeroși factori variați dintre care face parte, pe drept cuvînt și Consiliul Mondial al Păcii, pe zi ce trece se face tot mai simțită o mare, foarte mare forță: opinia publică.

Nimeni nu poate nega, a spus Joliot-Curie, că popoarele din întreaga lume cer să nu se admită războiul. Această cerere trebuie să fie satisfăcută... Aproximativ în ultimul an, situația internațională s-a schimbat într-o direcție favorabilă. Declarații definind poziția unor guverne, declarații verbale și în scris ale unor persoane influente, tot mai multe articole din presa mondială, corespund dorințelor oamenilor din toate țările. Ele constituie deja un element de slăbire a încordării internaționale.

Joliot-Curie a amintit apoi despre evenimente ca conferința reprezentanților marilor puteri de la Berlin, la care s-a adoptat hotărîrea de a se convoca conferința de la Geneva. În timpul conferinței de la Geneva, care a dus la încetarea războiului în Indochina, influența opiniei publice s-a dovedit a fi foarte puternică.

Cu totul altfel, a adăugat el, trebuie apreciată conferința de la Manilla. Această conferință s-a încheiat prin semnarea unui pact militar care contribuie la scindarea lumii în blocuri ostile.

Puțin mai tîrziu, la Bandung, a avut loc altă conferință care a atras asupra sa atenția întregii lumi. La această conferință au fost semnate acorduri economice, culturale și politice importante. Cele zece principii adoptate la această conferință reprezintă o adevărată Cartă a coexistenței pașnice.

Se putea spera că se va căuta rezolvarea pașnică a problemei germane pe o cale analoagă, pe o cale care să ducă la stabilirea securității colective în cadrul Cartei O.N.U. Or, au fost semnate și ratificate acordurile de la Londra și Paris care duc la remilitarizarea Republicii Federale Germane, la includerea ei în organizația tratatului Atlanticului de nord, la crearea Uniunii occidentale.

Acordurile de la Londra și Paris, a spus în continuare Joliot-Curie, sînt caracteristice pentru căutarea unor „poziții de forță". Ele adîncesc scindarea lumii în blocuri. O urmare inevitabilă a acestora a fost anularea tratatelor de prietenie și asistență mutuală între U.R.S.S. și Franța și între U.R.S.S. și Marea Britanie, precum și încheierea Tratatului de la Varșovia. Subliniez însă că acest acord este deschis tuturor statelor iubitoare de pace, indiferent de orînduirea lor, și aceasta determină caracterul lui defensiv.

Joliot-Curie a respins în mod categoric afirmațiile după care crearea „pozițiilor de forță" ar fi determinat demersuri și propuneri care fac posibilă slăbirea încordării internaționale. Adevărata situație, a spus el, este cu totul alta. În realitate acordurile de la Paris reprezintă un obstacol serios în calea slăbirii încordării.

De ce întîmpinăm piedici în calea slăbirii încordării? — a întrebat Joliot-Curie. Mă întreb dacă nu cumva unele guverne sînt interesate în continuarea războiului rece. Ele socotesc că, reglementînd după cum doresc, intensitatea acestui război rece, pot dispune de un mijloc pentru a evita crizele financiare, pentru a justifica în fața opiniei publice politica înarmărilor, care aduce profituri cîtorva grupuri, pentru a exercita o puternică presiune pe plan politic extern și intern.

Joliot-Curie a amintit despre terminarea cu succes a tratativelor privitoare la încheierea Tratatului de stat cu Austria care restabilește independența politică și economică a unei Austrii neutre.

Joliot-Curie a spus apoi că datorită acțiunilor energice ale forțelor păcii, mulți oameni care considerau războaiele inevitabile renunță acum la această convingere.

Atitudinii de pasivitate îi ia locul pe zi ce trece în rîndurile opiniei publice convingerea tot mai consecventă și, prin urmare, tot mai fermă, că se poate lupta împotriva războiului. Joliot-Curie a subliniat că această convingere crește și se întărește datorită faptului că sînt încă vii amintirile despre îngrozitoarele urmări ale celui de al doilea război mondial și datorită faptului că devine limpede importanța pe care o capătă armele de exterminare în masă. Este o armă oarbă care are o mare forță distructivă și o mare rază de acțiune și al cărei efect dăinuie timp îndelungat, a spus Joliot-Curie.

Este necesar să se ia măsuri urgente pentru a evita un război atomic, a spus el. De aceea noi trebuie să facem totul pentru ca în timpul cel mai scurt să se adopte o hotărîre cu privire la interzicerea experimentării și producției tuturor tipurilor de bombe atomice și pentru ca materialele fisionabile acumulate pentru producția de bombe să fie folosite în scopuri pașnice.

De aceea este necesar ca în probleme atît de importante voința populară să se exprime cu toată puterea.

Un acord cu privire la interzicerea armei atomice și încetarea producției sale ar duce desigur la slăbirea încordării internaționale. Acest acord ar constitui o etapă importantă pe calea spre excluderea războiului ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale.

Cererea formulată în Apelul de la Viena cuprinde dezideratul general: armele de exterminare în masă trebuie interzise, legiferarea folosirii unor bombe prin calificarea lor drept arme „tactice" este inadmisibilă.

Joliot-Curie a subliniat că problema interzicerii armelor de exterminare în masă este legată de problema dezarmării și că dezarmarea constituie acțiunea concretă spre care năzuiește opinia publică.

El a amintit că Organizația Națiunilor Unite a legat aceste două probleme — interzicerea armei de exterminare în masă și dezarmarea — și s-a oprit pe scurt asupra propunerilor care au fost obținute în acest domeniu, amintind planul franco-englez și propunerile sovietice din 10 mai.

Astăzi, a spus Joliot-Curie, există șanse mai mari ca oricînd de a se reuși să se soluționeze importantele probleme ale distrugerii armei de exterminare în masă și dezarmării.

O asemenea adunare ca a noastră, la care sînt reprezentate cele mai diferite curente ale opiniei publice, trebuie să analizeze problemele, să confrunte punctele de vedere, pentru a găsi puncte comune care să permită opiniei publice din toate țările să exercite asupra guvernelor o influență hotărîtoare, ceea ce va avea rezultate rodnice în timpul tratativelor internaționale.

Referindu-se la problema dezarmării, Joliot-Curie a spus că la fel ca și în trecut, trebuie să se țină seama de greutățile pe care le creează cei care obțin profituri mari de pe urma cursei înarmărilor.

Activitatea lor este cu atît mai primejdioasă cu cît ea se desfășoară pe căi indirecte și se sprijină pe uriașe mijloace financiare.

Posibilitățile de producție, absorbite în prezent de fabricarea de armament, ar putea fi folosite pentru ajutorarea țărilor insuficient dezvoltate. Crearea unor mijloace de producție în conformitate cu particularitățile caracteristice ale fiecărei țări și în condițiile respectării independenței naționale ar contribui la dezvoltarea schimburilor economice între toate țările. Țările industriale ar putea avea un rol important în această privință.

Ar fi greu să se tăgăduiască, a spus vorbitorul, că în prezent situația internațională s-a îmbunătățit. Și totuși cei care au contribuit prin diferite forme la ea, văd în această îmbunătățire o încurajare pentru noi eforturi. Totuși au rămas încă nerezolvate probleme dificile: tratatul de pace cu Germania, problemele Coreei, Vietnamului, Taivanului, Africii de nord, Orientului Mijlociu, Americii de sud... Relațiile economice și culturale au fost tulburate sau limitate într-un chip primejdios; există state care creează blocuri militare; anumite țări creează și ocupă baze militare departe de frontierele lor; continuă cursa înarmărilor; se desfășoară cercetări în domeniul armei biologice; cresc stocurile de arme atomice... Totuși, toți oamenii doresc din ce în ce mai mult ca toate problemele să fie rezolvate pe cale pașnică. Conferința celor patru puteri care va avea loc în curînd la Geneva, corespunde acestei dorințe. Această conferință trezește mari speranțe și ea va ține seama de opinia publică. De aceea, rezultatele lucrărilor noastre dobîndesc o importanță uriașă.

În afară de aceasta, a spus Joliot-Curie, cred că conferința celor patru puteri ar putea contribui într-o măsură considerabilă la restabilirea în toată amploarea sa a rolului Organizației Națiunilor Unite. Ar fi normal ca majoritatea problemelor să fie rezolvate în cadrul acestei organizații.

Această organizație poate să-și îndeplinească rolul pentru care a fost creată dacă își va respecta carta, dacă va căpăta un caracter mondial, în special dacă se va pune capăt îndepărtării Chinei. De aceea, după părerea mea, conferința celor patru puteri ar trebui să fie urmată de o conferință a celor cinci puteri.

Am considerat util, a spus în încheiere Joliot-Curie, să ating unele aspecte ale situației internaționale și să emit unele opinii posibile privitoare la rezolvarea problemelor care frămîntă pe oamenii din întreaga lume. Rezultatele la care vom ajunge trebuie să atragă în lupta pentru pace pe mulți dintre cei care pînă în prezent au rămas indiferenți sau s-au abținut să-și exprime părerea. Ne dăm seama de greutățile sarcinii pe care ne-am asumat-o astăzi. Sîntem conștienți cît de mare este răspunderea noastră. Dar noi nu vom înșela speranțele acelora care cred în noi. Vom putea găsi soluții care să ne unească pe toți, din care opinia publică va sorbi forța necesară pentru a birui toate piedicile și pentru a face să se pășească pe căile păcii.

★

Cu cuvîntarea rostită de Joliot-Curie, prima ședință a Adunării Mondiale a Păcii a luat sfîrșit. Următoarea ședință a avut loc în dimineața zilei de 23 iunie.

Desfășurarea lucrărilor Adunării

E. Herriot a fost ales președinte de onoare

HELSINKI 23 (Agerpres). — (Corespondență specială Agerpres).

După terminarea primei ședințe plenare, Prezidiul ales al Adunării Mondiale a Păcii, s-a întrunit pentru a discuta procedura de lucru, ordinea de zi și constituirea comisiilor.

La propunerea lui Pierre Cot, prezidiul a hotărît în unanimitate alegerea lui Edouard Herriot, ca președinte de onoare al Adunării Mondiale a Păcii. A fost ales de asemenea un birou al Prezidiului, alcătuit din 33 de persoane.

A doua ședință plenară

HELSINKI 23 (Agerpres). — Trimisul special Agerpres transmite:

Joi dimineața a avut loc a doua ședință plenară a Adunării Mondiale pentru pace, sub președinția lui Jose de Castro (Brazilia) președintele organizației pentru alimentație și agricultură O.N.U.

Președintele Jose de Castro comunică Adunării rezultatele lucrărilor Prezidiului care s-a întrunit în ședință specială miercuri după amiază și joi dimineața. Au fost constituite 7 comisii. Trei dintre acestea vor studia probleme de ordin general și anume:

1) Problema dezarmării și a armei atomice.

2) Blocurile militare și securitatea colectivă.

3) Problema suveranității și a păcii.

Celelalte 4 comisii se vor ocupa de probleme speciale și anume:

1) Schimburi culturale.
2) Relații economice și sociale.
3) Probleme de educație și tineret.
4) Probleme privind colaborarea și activitatea forțelor iubitoare de pace.

Se dă apoi cuvîntul pastorului Candy (Canada), observator din partea misiunii de pace a tineretului din Toronto. Pastorul Candy arată la început că obiectul principal al participării sale la această conferință este posibilitatea de a cunoaște mai de aproape și mai complet problemele păcii. El formulează în încheiere propuneri avînd drept scop stabilirea celor mai bune relații între cele două lagăre. „Acesta este motivul pentru care am luat cuvîntul la adunare".

După intervenția pastorului canadian se dă citire unui discurs al doamnei Rameșwari Nehru (India). Unul din factorii cei mai importanți care contribuie la agravarea încordării internaționale și care face ca amenințarea de război să fie reală a scris ea, este fabricarea armelor atomice și nucleare. Doamna Nehru a analizat apoi problema apărării independenței tuturor națiunilor, cerind retragerea trupelor străine din toate țările în care se află staționate.

Ia apoi cuvîntul Go Mo Jo, președintele Comitetului executiv al congresului național al Chinei. Go Mo Jo face la început o analiză a situației din Asia după proclamarea celor 5 principii ale coexistenței pașnice de către guvernele Indiei și Chinei. El amintește conferințele de la Delhi și Bandung, lupta crescîndă a poporului japonez pentru independență națională și împotriva unui război atomic, precum și mișcarea anticolonialistă în creștere din statele Orientului Mijlociu și apropiat și Africa de Nord. Go Mo Jo subliniază sprijinul adus hotărîrilor luate la Bandung de către recenta declarație făcută de N. A. Bulganin, cu prilejul întîlnirii sale cu Jawaharlal Nehru. Evocînd problema Taivanului, Go Mo Jo arată că aceasta este o chestiune care privește poporul chinez și care ar putea fi reglementată pe baza propunerilor formulate de premierul Ciu En Lai după conferința de la Bandung. În încheiere Go Mo Jo subliniază necesitatea intensificării luptei pentru pace.

Președintele Jose de Castro dă apoi cuvîntul profesorului Kosambi, om de știință din India. Profesorul Kosambi analizează la rîndul său situația creată în urma încheierii pactelor N.A.T.O. și S.E.A.T.O. și a amenințări pe care o prezintă pentru pace armele nucleare și represiunea colonială.

Ia apoi cuvîntul doamna Lee, membră în delegația Noii Zeelande. Ea declară că poporul neo-zeelandez sprijină politica Republicii Populare Chineze în problema Taivanului și se raliază ideii coexistenței pașnice a țărilor cu regimuri diferite.

La tribună urmează profesorul Kaoru Iasui, secretar general al Consiliului japonez de luptă împotriva bombelor atomice și cu hidrogen. Prof. Iasui face o amplă prezentare a rezultatelor campaniei de stringere de semnături împotriva armelor atomice și a unui război atomic. „Obiectivul nostru actual — spune profesorul Iasui — este să atingem 30 de milioane de semnături. Partizanii păcii din Japonia pregătesc cea de a zecea comemorare a distrugerii orașelor Hiroshima și Nagasaki, dorind să transforme această dată într-o zi de protest mondial împotriva armelor nucleare și a unui război atomic.

Ultimul vorbitor al ședinței de dimineață este Pritt (Anglia) care vorbește în numele Asociației internaționale a juriștilor democrați. „În marea luptă a omenirii împotriva armelor nucleare spune Pritt avem de partea noastră legea internațională. Noi, juriștii, vă oferim această lege ca o contribuție specială a cărei importanță nu trebuie nici minimalizată, nici supraestimată".

Cu aceasta, ședința de dimineață a luat sfîrșit. Adunarea Mondială pentru Pace s-a întrunit într-o nouă ședință plenară în cursul după amiezii.

După amiaza zilei de 23 iunie

HELSINKI 23 (Agerpres). — Trimisul special Agerpres transmite:

Adunarea Mondială a Păcii s-a întrunit în cea de a 3-a ședință plenară a sa în după amiaza zilei de 23 iunie.

Ședința a fost prezidată de Sahib Singh Sokhey (India), membru al Consiliului Statelor din India. Vicepreședinți ai ședinței au fost doamna Phoebe Cusden (Marea Britanie), vicepreședintă a Ligii Internaționale a Femeilor pentru Pace și Libertate și arhitectul algerian Abderunman Buchama.

Președintele Adunării a dat cuvîntul senatorului brazilian Guilherme Mallaquias.

După cuvîntarea senatorului brazilian, președintele adunării a propus ca Adunarea Mondială pentru Pace să transmită mesaje de mulțumire lui Edouard Herriot, reginei Elisabeta a Belgiei și Doamnei Rameșwari Nehru. Apoi s-a dat citire mesajului adresat președintelui Adunării Mondiale pentru Pace de către Pietro Nenni.

În mesaj Pietro Nenni subliniază însemnătatea conferinței celor patru mari puteri, care urmează să se țină la Geneva și arată că trebuie să se aștepte un rezultat pozitiv al reuniunii de la Geneva în măsura în care reprezentanții care se vor reuni acolo vor ține seama de așteptările și speranța popoarelor.

S-a dat apoi citire unui mesaj adresat de cunoscutul om de știință englez Bertrand Russel. În mesajul său Bertrand Russel subliniază necesitatea de a milita pentru interzicerea bombei cu hidrogen. În acest scop el propune ca un grup de oameni de știință să redacteze o declarație despre efectele războiului nuclear. El propune de asemenea ca pe baza unei asemenea declarații un grup de guverne neangajate să ia inițiativa punerii acestei probleme în discuția tuturor guvernelor.

Bertrand Russel sugerează ca această acțiune să fie pornită de guvernul indian.

Au luat apoi cuvîntul rînd pe rînd arhiepiscopul Gyula Csapek (Ungaria), pastorul Henrich Gruber, reprezentantul bisericii evanghelice germane, deputatul Henri Vallon (Franța), scriitorul sovietic Alexandr Korneiciuc, scriitorul austriac Otto Friedlaender, Pak Den Ai (Coreea) și Heinrich Brandweiner, profesor de drept internațional la Universitatea din Graz (Austria).

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit.

Premierul indian J. Nehru a părăsit Moscova

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS

La 23 iunie, ora 9 dimineața, Jawaharlal Nehru, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, care s-a aflat în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială, a părăsit Moscova plecînd spre Varșovia împreună cu fiica sa, Indira Gandhi, și persoanele care l-au însoțit.

Pe aeroportul central, Jawaharlal Nehru a fost condus de conducătorii partidului comunist și guvernului sovietic: N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, de miniștri ai U.R.S.S., de reprezentanți ai oamenilor muncii din Moscova, de membri ai ambasadei Republicii India, de șefii ambasadelor și legațiilor, de ziariști sovietici și străini.

Pe aeroport, N. A. Bulganin și Jawaharlal Nehru au rostit scurte cuvîntări.

Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, este însoțit pînă la Varșovia de F. F. Molocikov, șeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și de K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Domnule Prim-Ministru!

Prieteni!

Domnilor!

Conducîndu-i astăzi pe oaspeții noștri vreau să exprim încă odată profunda satisfacție ce ne-a prilejuit o vizită în Uniunea Sovietică a Primului Ministru al Indiei, domnul Nehru, și a persoanelor care l-au însoțit.

În timpul scurtei sale călătorii prin Uniunea Sovietică, domnul Nehru a avut fără îndoială posibilitatea să se convingă de căldura și sinceritatea sentimentelor de prietenie și simpatie pe care oamenii sovietici le nutresc față de marele popor indian.

Dl. Nehru a avut de asemenea posibilitatea să cunoască mai îndeaproape poporul nostru, interesele și năzuințele lui, rezultatele muncii lui pașnice, industria, agricultura și cultura lui. Faptul că Primul Ministru al Indiei a cunoscut țara noastră și poporul ei va contribui la stabilirea unei mai bune înțelegeri între țările noastre — chezășia dezvoltării continue a relațiilor de prietenie între ele.

La stabilirea înțelegerii reciproce a contribuit de asemenea într-o măsură însemnată contactul personal și convorbirile d-lui Nehru cu conducătorii Guvernului Sovietic. Rezultatele acestor convorbiri sînt exprimate în declarația comună publicată astăzi în presă. Îmi exprim convingerea fermă că această declarație va constitui o bază trainică pentru dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre țările noastre. Aceste relații pot constitui un exemplu grăitor de colaborare între două state cu sisteme sociale diferite, un exemplu al felului în care trebuie înțeleasă și tradusă în viață ideea coexistenței pașnice.

Este îmbucurător pentru mine să relev că contactul personal stabilit între Guvernul Uniunii Sovietice și Primul Ministru al Indiei va fi continuat și pe viitor. În legătură cu aceasta țin să mulțumesc din inimă d-lui Nehru, în numele Guvernului Sovietic și al meu personal, pentru invitația ce mi s-a făcut de a vizita India. Accept cu plăcere această invitație și voi face uz de ea spre binele marilor noastre popoare. Conducîndu-vă, acum cînd plecați în îndepărtata Dvs. călătorie, vreau să vă urez d-le Prim Ministru, Dvs. și însoțitorilor Dvs. drum bun și să vă întoarceți cu bine în minunata Dvs. patrie. Vă rog, d-le Prim Ministru, în numele Guvernului Sovietic și al poporului sovietic, precum și al meu personal, să transmiteți caldul nostru salut și urări de bine marelui popor indian.

La revedere, d-le Prim Ministru!

Drum bun, domnilor!

Trăiască prietenia sovieto-indiană spre binele păcii și securității generale!

A luat apoi cuvîntul Jawaharlal Nehru.

Cuvîntarea lui Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India

Domnule președinte! Prieteni!

Acum 16 zile noi am venit aici, iar acum plecăm. Uneori ni se pare că abia am sosit, alteori că am stat foarte mult aici, deoarece în aceste 16 zile am văzut atîtea, am căpătat atîtea impresii, am avut atît de multe întîlniri plăcute.

Cred că plec de aici mai bogat și totodată mai sărac decît am fost cînd am venit. Socotesc că plec mai bogat pentru că voi avea foarte multe și minunate amintiri despre prietenia noastră și despre primirea pe care ne-ați făcut-o. Plec mai sărac deoarece îmi las inima aici. Mai bine zis asta nu este o sărăcire căci și aceasta te îmbogățește oarecum.

Îmi vine greu să vorbesc despre impresiile pe care le-am cules în decursul vizitei de 16 zile în Uniunea Sovietică. Ar fi o povestire foarte lungă. Îmi voi aminti întotdeauna de ea nu numai eu ci și poporul Indiei. Voi prețui întotdeauna dragostea și ospitalitatea ce mi-au fost arătate. Amintirea cea mai plăcută o vor constitui pentru mine întîlnirile prietenești care ne-au arătat cît de mult ne-am apropiat unii de alții. N-am cuvintele pentru a-mi exprima întreaga recunoștință și a spune tot ce port în suflet.

Ați vorbit despre declarația noastră comună pe care am semnat-o ieri. Ea este un simbol al prieteniei noastre și al relațiilor noastre reciproce, o chezășie a colaborării noastre viitoare. Desigur că acest lucru va fi util țărilor noastre și, cred, și altor țări, cauzei păcii în întreaga lume. Dorim ca toate țările să trăiască în prietenie, să nu fie vrajbă, și noi în India năzuim spre aceasta. Ne face plăcere cînd uneori aceste năzuințe ale noastre sînt încununate de succes.

Doresc încă odată să vă exprim recunoștința mea. Voi păstra multe amintiri. Dar ultima și cea mai puternică impresie mi-a produs-o cele văzute azi dimineață în drum spre aeroport. M-au salutat sute de mii de locuitori ai Moscovei. Mă vor însoți totdeauna zîmbetele lor, fețele lor voioase și dragostea pe care am văzut-o în ochii lor. Rog să transmiteți poporului recunoștința mea, mesajul meu de dragoste.

La revedere!

Cuvintele „La revedere!" J. Nehru le-a spus în limba rusă.

La ora 9,30 avionul cu oaspeții indieni a decolat.

F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și K. P. S. Menon, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., îl însoțesc pînă la Varșovia pe J. Nehru, Primul Ministru al Republicii India.

Sosirea premierului indian J. Nehru la Varșovia

VARȘOVIA 23 (Agerpres)—P.A.P. transmite: Răspunzînd invitației guvernului Republicii Populare Polone, la 23 iunie a sosit la Varșovia primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, Jawaharlal Nehru și persoanele care îl însoțesc — fiica sa, Indira Gandhi, N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul Republicii India în Republica Populară Polonă, M. A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India. De la Moscova pînă la Varșovia Jawaharlal Nehru a fost condus de F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Pe aeroportul central din Varșovia, Jawaharlal Nehru a fost întîmpinat de Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, B. Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, A. Zawadski, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, K. Rokossowski, mareșal al Poloniei.

J. Nehru și J. Cyrankiewicz au rostit cuvîntări.

Mii de oameni ai muncii din Varșovia au ieșit pe străzile orașului pentru a-l saluta pe Jawaharlal Nehru.

Sesiunea jubiliară a O. N. U.

Entezam, ministrul Afacerilor Externe al Iranului, a subliniat cu satisfacție în cuvîntarea sa o oarecare slăbire a încordării internaționale în ultimile luni și și-a exprimat speranța că proiectata conferință a șefilor celor patru puteri va contribui la o destindere a situației internaționale și va marca sfîrșitul „războiului rece".

Reprezentantul Iranului și-a exprimat convingerea că O.N.U. va mai juca și în viitor un rol important în domeniul menținerii păcii.

Cuvîntarea reprezentantului Cubei a provocat nedumerire în rîndurile delegaților, invitaților și ziariștilor care au participat la această ședință, întrucît ea semăna cu o reeditare a născocirilor răsuflate ale inițiatorilor antisovietici ai „războiului rece". Van Kleffens, președintele sesiunii a chemat la ordine pe delegatul cuban peste măsură de zelos rugîndu-l să adopte „un ton mai demn".

Romulo, reprezentantul Filipinelor, s-a pronunțat pentru revizuirea Cartei O.N.U.

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței de dimineață, Cocea Popovici secretar de stat pentru Afacerile Externe, conducătorul delegației iugoslave, a cerut tuturor guvernelor să urmeze o politică de coexistență pașnică. El a declarat că „slăbirea încordării internaționale care s-a semnalat în urma rezolvării parțiale a problemelor care au înveninat timp de mulți ani atmosfera internațională, va atrage în curînd după sine o îmbunătățire generală a situației internaționale, dacă fiecare țară membră a Organizației va depune eforturi pentru realizarea acestui scop".

Pentru aceasta, a spus în continuare reprezentantul iugoslav, este necesar ca toate statele să respecte cu strictețe principiile Cartei O.N.U., principiile privind independența politică, egalitatea și suveranitatea tuturor țărilor, dreptul la autodeterminare, interzicerea oricărei agresiuni și oricărui amestec în treburile interne ale altor țări, rezolvarea problemelor internaționale pe calea unor măsuri pașnice constructive. Toate țările, a spus Popovici, trebuie să colaboreze între ele, indiferent de sistemul lor politic și social. Numai astfel se poate pune capăt încordării în relațiile internaționale.

Referindu-se la problema dezarmării, el a spus că „recenta apropiere dintre punctele de vedere în această problemă, îndeosebi dacă ea va fi urmată de atenuarea continuă a divergențelor, va fi o contribuție la îmbunătățirea situației internaționale". Toate acestea vor grăbi rezolvarea altor probleme nerezolvate cum ar fi folosirea pașnică a energiei atomice, stabilirea unui sistem de securitate colectivă, ajutorarea țărilor și regiunilor slab dezvoltate, colaborare generală în toate domeniile, și îndeosebi în domeniul economic, precum și rezolvarea problemelor Formozei și Germaniei.

În ședința din după amiaza aceleeași zile au luat cuvîntul reprezentanții Suediei, Australiei, Irakului, Venezuelei, Tailandei, Republicii Costa Rica, Luxemburgului și Paraguayului. Majoritatea au subliniat în cuvîntările lor necesitatea slăbirii încordării internaționale și traducerii în viață a principiului coexistenței pașnice.

Referindu-se la cauzele încordării internaționale, Unden, ministrul Afacerilor Externe al Suediei a acordat o deosebită atenție problemei restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U.

„Experiența a arătat, a spus Unden, că activitatea O.N.U. în domeniul asigurării păcii se complică prin faptul că guvernul care este stăpîn incontestabil al întregului continent chinez nu este recunoscut ca reprezentant al acestui stat. Vreau să sper, a spus reprezentantul Suediei că în curînd această problemă va fi rezolvată".

Subliniind slăbirea încordării în relațiile internaționale, Unden a declarat că după cum se pare propunerile Uniunii Sovietice cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea amenințării unui nou război mondial „au înlăturat impasul în care intrase comisia de dezarmare și au făcut cu putință discutarea rodnică" a acestei probleme.

La 23 iunie sesiunea și-a continuat lucrările.

Rezultatul alegerilor din Pakistan

KARACI 23 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la Karaci a devenit cunoscut rezultatul alegerilor pentru Adunarea constituantă a Pakistanului care au avut loc la 21 iunie a.c.

Rezultatul alegerilor — relatează France Presse — constituie o lovitură serioasă pentru Liga musulmană, partidul aflat la putere, deoarece din totalul de 80 de locuri în Adunarea constituantă, Liga musulmană a obținut doar 25 de locuri. In vechea Adunare constituantă ea deținea majoritatea absolută, cu 64 de locuri. Comuniștii au cîștigat un loc în Bengalul oriental.

Senatul american a respins o rezoluție a lui McCarthy

WASHINGTON 23 (Agerpres). — După o ședință furtunoasă, senatul american a respins cu 77 voturi contra 4 rezoluția senatorului McCarthy prin care se cerea președintelui Eisenhower ca la conferința de la Geneva a conducătorilor celor patru mari puteri să pună în discuție așazisa chestiune a țărilor răsăritene.

Vorbind împotriva rezoluției, senatorul Johnson a spus că adoptarea ei ar însemna ca președintele Eisenhower să se prezinte la Geneva „îmbrăcat în cămașă de forță a Congresului".

Un amendament la rezoluția lui McCarthy, prezentat de senatorul William Jenner, dar care lăsa neschimbat fondul rezoluției, a fost de asemenea respins de senat.

După cum s-a anunțat, cu o zi înainte rezoluția lui McCarthy a fost respinsă și de către comisia pentru relațiile externe a senatului.

VĂ INFORMĂM CĂ:

● În dimineața zilei de 23 iunie a sosit la Nannin delegația guvernului Republicii Democrate Vietnam și a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, în frunte cu președintele Ho Și Min. Delegația vizitează oficial China la invitația guvernului R. P. Chineze.

● Ziarul „Hindustan Times" relatează că, potrivit datelor oficiale, volumul comerțului exterior al Indiei s-a cifrat în 1954—1955 la 11.883.000.000 de rupii, adică cu 1.160.000 000 de rupii mai mult decît în 1953—1954. Această cifră arată că comerțul Indiei cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză a sporit simțitor.

● Guvernul argentinian a anunțat că în urma restabilirii complecte a calmului în Argentina, trupele aduse la Buenos Aires după rebeliunea de joia trecută au fost retrimise în cazărmile lor.

● La 22 iunie, în sala de concerte G[...]veau din Paris a început etapa a doua [...] concursului internațional de pian Ma[...]guerite Long. Din cei 65 de candidați ca[...] au participat la prima etapă au fost a[...]miși în a doua etapă 27 de candidați, pri[...]tre care toți cei trei pianiști sovietici.

● În urma demisiei lui Robert Steve[...] din funcția de ministru al armatei [...] S.U.A. în locul lui a fost numit Wilb[...] Marion Brucker, membru al partidu[...] republican. Brucker, care a fost și guv[...]nator al statului Michigan, deține în [...] timul timp postul de consilier general [...] Pentagonului.

● Ziarele albaneze publică hotărî[...] Plenarei C.C. al Partidului Muncii [...] Albania care a avut loc între 14—15 iu[...] în legătură cu problemele agriculturii.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Aida (orele 19 precis); Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Regele Lear; (sala Studio): Citadela sfărîmată; Teatrul de vară „I. V. Stalin": Aculina; Ansamblul de Estradă (sala din Calea Victoriei nr. 174): Cer cuvîntul: (Grădina Boema): Visele se împlinesc: Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești). Calul Troian; Teatrul Tineretului: Hoții; Teatrul Municipal: Ochiul babei; Circul de Stat: Primăvara la circ.

CINEMATOGRAFE: Patria, Libertății, I. C. Frimu: Mandy; Republica: Astăseară se va termina totul; Magheru, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Al. Popov: Misterele din Mato Grosso; Filimon Sîrbu, București, Gh. Doja, 23 August: Fridolin; Maxim Gorki: Săptămîna filmului în lupta pentru pace: Cîntecul fluviilor; Timpuri Noi: Actualitatea în imagini. Noutățile zilei. Alpin[...] Vițelul de paie, Drum prin taigă; Lumina: [...] cel Groaznic; Victoria, Tineretului, Vasile Ro[...] Frumusețea diavolului; 8 Martie: Căpitan [...] 15 ani; Cultural: A fost odată un împă[...] Unirea, M. Eminescu: Cine-și iubește neva[...] C. David: Chemarea destinului; Al. Sahia: Ră[...]narea; Flacăra: Cei 13; T. Vladimirescu: Consti[...] Arta: Încercarea fidelității; Munca: Iulia; Mio[...] Eu și bunicul; Moșilor: Mănăstirea din Par[...] Donca Simo: Ordinul Anna; Ilie Pintilie: M[...] de aur; Popular: Libelula, Pe drumul libert[...] 1 Mai: Portul din Nord; Volga: Circul Sla[...] 8 Mai: Cîntecul fluviilor; N. Bălcescu: Pri[...] trufașă; Rahova: Contele Mișka; Gh. Coș[...] Mînuitorul de păpuși; Olga Bancic: Neamul [...]binilor; Aurel Vlaicu: Un om teribil; Bole[...] Bierut: Îmblînzitoarea de tigri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".